

ISSN ๑๖๘๖-๒๐๙๐

ฉบับแต่ตัวใหม่

ชิงตัวเครื่องบินไป-กลับ
กรุงเทพฯ-อุดรฯ

• **OTOP**

หมูกระทะครูไก่

การศึกษา "ไร้สาย" (บูรณาการ-งานบ้านเลขละ-KOO)

• นำสมเสร็จมา
สอนรัก...สลักใจ

• วิจัยเด็กหรือ
ถ้ามองเด็ก

S-eXchange

สังวาสสาร: ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๑๒ เมษายน-มิถุนายน ๒๕๕๘

www.teenpath.net

เพศศึกษาเพื่อเยาวชน

[๑-๒]

เมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ที่ผ่านมา โรงเรียนอริกาณท์บ้านไผ่
จังหวัดลำพูน ได้จัดนิทรรศการนำเสนอผลงานร่วมกับ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอำเภอเขต ๒ จังหวัดลำพูน
ในงานนิทรรศการนิทรรศการผลงาน
จากโครงการก้าวอย่างเข้าใจ

๑

๓

๒

คนในข่าว

[๓]

เมื่อวันที่ ๑๔-๑๕ กุมภาพันธ์

โครงการก้าวอย่างเข้าใจ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือจัดอบรม MT
โดยมีแพทย์หญิงมานิดา สิงห์ขจิต ที่ปรึกษาโครงการฯ เป็นประธานในพิธี

[๔]

ในการอบรม MT ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

มีการสาธิตกิจกรรมเจาะใจวัยรุ่น

โดย อาจารย์ ไผ่ตบ สิงทา และอาจารย์กุสุมา มีศิลป์

๔

[๕]

MT ภาคใต้ จัดอบรมการสร้างการเรียนรู้
เรื่องเพศศึกษาในโรงเรียน
ที่โรงแรมบีพีแกรนด์ทาวเวอร์ ทาดใหญ่
เมื่อวันที่ ๒๔-๒๕ มกราคม ที่ผ่านมา

๕

จุดยืนของเพศศึกษา

นาทีนี้ เรื่อง 'เพศศึกษา' กำลังขับเคลื่อนอย่างดุเดือดระหว่าง ๒ กระแส

กระแสแรก เป็น 'เพศศึกษาแบบประเพณีนิยม' เน้นให้เยาวชน ละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ ดังนั้น จึงสอนเนื้อหาเรื่องเพศในบางแง่มุม (เช่น พัฒนาการทางเพศ 'just say no') และไม่สอนในอีกบางแง่มุม (เช่น พฤติกรรมทางเพศ) เพราะเชื่อว่าสอนไปหมดทุกเรื่องแล้วจะเป็นการ 'ซีโพร่งให้กระรอก'

ส่วนกระแสหลัง คือ 'เพศศึกษาแบบรอบด้าน' (Comprehensive Sexuality Education) เน้นให้เยาวชนสามารถเข้าถึงข้อมูลเรื่องเพศที่ เยาวชนสนใจอย่างรอบด้าน ฝึกคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และมีความรับผิดชอบ ต่อผลต่าง ๆ ที่จะตามมา

กระแสนี้เชื่อว่า เยาวชน (หรือแม้แต่ผู้ใหญ่) ตัดสินใจเองได้ พัฒนา ตัวเองได้ และรับผิดชอบได้ แต่ละคนจะหาทางเลือกที่เหมาะสมกับตัวเอง และ ทางที่เลือกนั้นก็อาจแตกต่างกันไปตามปัจเจก มิจำเป็นต้องเป็นดั่ง 'คำตอบสุดท้าย' ที่ 'ถูกต้องนะครับ' เหมือนกันหมดทุกผู้ทุกคน

กล่าวอีกนัยหนึ่ง กระแสแรก เน้นที่ผลลัพธ์เรื่องการไม่มีเชื้อส แต่กระแสหลังเน้นที่กระบวนการเรียนรู้ ฝึกคิดวิเคราะห์ โดยแทบจะไม่สนใจ เลยด้วยซ้ำว่า ผู้เรียนจะเลือกเดินไปทางไหน อย่างไร

เพราะแต่ละคนเลือกเป็น เลือกได้ และเลือกในสิ่งที่ดีที่สุดได้ หากมี ข้อมูลที่มากพอ

สวัสดิ์ศิปิโหมไทย พบกันใหม่ฉบับเดือนกรกฎาคม ๔๔ จำ

บรรณาธิการ

สารบัญ

๔	บางกอกชอกแซก	๑๐	บทความจากเครือข่าย	๒๒	เที่ยวทั่วไทยไปกับ MT
๕	รอมรื้อบ้านเรา	๑๐	บอร์ดสนทนา	๒๓	เคล็ดลับหลังห้อง
๖	กแยงมุมเด็ก ฟังมุมเด็ก	๑๒-๑๓	เรื่องเด่น	๒๔	๑ ครู ๑ พลิตกัทท์
๗	กแยงมุมเด็ก คู่มุมผู้ใหญ่	๑๔	ชีวิตหลังเลิกเรียนของเยาวชน	๒๕	Sextertainment
๘-๙	ลงขันความคิด	๑๕	ชีวิตนอกห้องเรียนของครู	๒๖	ตอบจดหมาย/ตอบคำถามชิงรางวัล
		๒๐-๒๑	สอนรัก...สลักใจ		

S-exchange สัปดาห์สาระ ราย 3 เดือน เป็นเวทีการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาสำหรับเครือข่ายโครงการ 'ก้าวอย่างเข้าใจ' และเครือข่ายชมรมฯ บ้านแม่ฮ่องสอน เพศศึกษา และสุขภาพทางเพศ จัดทำโดย องค์การแพธ (PATH) ในโครงการ 'ก้าวอย่างเข้าใจ' ซึ่งได้รับการสนับสนุนเงินทุนจากกองทุนโลกเพื่อแก้ปัญหาเอชไอวี โรคเอดส์ และมาลาเรีย (Global Fund to Fight AIDS, Tuberculosis & Malaria)

บทความหรือข้อคิดเห็นใด ๆ ในจดหมายข่าวนี้เป็นความเห็นส่วนตัวของผู้เขียน และอาจไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นของบรรณาธิการ
บรรณาธิการ: รุจน์ โกลสบุตร **กองบรรณาธิการ:** ภวานา เหยียนะวี, วราวุธ ชินวรโสภาค, พิชัยรัตน์ สุภา, กษมา สัตยาสุวิทย์, อุษาสินี รวีทอง, อรพิต ยี่ยมภักพัฒนา
ติดต่อ: S-exchange ไลน์ องค์การแพธ (PATH) ๓๗/๑ ซอยเพชรบุรี ๑๕ ถนนเพชรบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๐๐๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๕๓-๗๕๖๓ ถึง ๖๕ โทรสาร ๐-๒๖๕๓-๗๕๖๔
อีเมล: pathbangkok@path.org และ www.teenpath.net

* สัปดาห์ (น.) การอยู่ด้วยกัน; การอยู่ร่วมกัน; การร่วมประเวณี (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๒๕)
 * 'สัปดาห์สาระ': สาระแห่งการอยู่ร่วมกัน

✕ **รศ.ดร.เพชรน้อย สิงห์ช่างชัย** ผู้ประสานงานศูนย์ฯ ภาคใต้จับมือกับเทศบาลหาดใหญ่เปิด 'ศูนย์เพลินใจ เรียนรู้ ณ สนามกีฬาจักรนคร' ให้อัยกรุ่นหนุ่มสาวได้มา พบปะและพูดคุยกัน ทุกวันจันทร์และศุกร์ เวลาห้าโมง เย็นถึงสองทุ่ม ✕ **เบญจวรรณ เลาลลิต MT.** ศูนย์ฯ ภาคเหนือ เป็นครูมาหลายปี ตอนนี้แปลงร่างเป็นดีเจ รายการเพลงหวานวันวาน คลื่น ๑๐๕.๕ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง เวลาทุ่มครึ่งถึงสองทุ่มครึ่งทุกวันเสาร์อาทิตย์

✕ **ทีมวิทยากรหลัก หรือ MT โรงพยาบาลพระศรีมหาโพธิ์** จังหวัดอุบลราชธานีเดินทางมาอบรมที่กรุงเทพฯ พนักงานขับรถจากโรงแรมมารอรับที่สนามบินถามว่า 'ทีม ทีโอที ไซ้ไหม ครับ?' ไซ้ ๆ ครบละ ไปเลย' พอนั่งรถไปได้ซักพัก มีเสียงโทรศัพท์เข้ามาหาพนักงานขับรถบอกว่า ทีมทีโอที ยินรออยู่ที่สนามบิน ยังไม่มีรถปรับ หนุ่มคนขับรถจึงหันมาถามผู้โดยสารทั้งหมดว่า 'พี่ ๆ มาจากองค์การโทรศัพท์ หรือเปล่าครับ' 'เปล่าน้อง..ToT พวกพี่นี่มัน Training of Trainers นะน้องไม่ใช่องค์การ

โทรศัพท์' เอ้า ✕ **สุวิภา แซงโคตร** น้องใหม่แห่งมูลนิธิเข้าถึงเอดส์ภาคตะวันตก ดัดพ้อด้วยแววรีนแห่งน้ำตาว่า 'เคยคิดมากทุกซักระทมใจจนอยากจะคืนตำแหน่งนางสาว บริสุทธิ์ (Miss University Beauty Pageant) ที่ได้รับสมัยเรียนมหาวิทยาลัย เพราะหลังจากจบมาหลายปี กลับไปเจออาจารย์และเพื่อน ๆ ทุกคนสนใจแต่เรื่องการนับอายุลูกชายที่เกิดหลังวันแต่งงานเจ็ดเดือน' ✕ **ปรเมศวร์ มินศิริ** พ่อปลาวาฬ แห่งบัณฑิตเซ็นเตอร์ ทำโครงการ 'หนังสือดี' ฉายเอาใจวัยรุ่นช่วงเทศกาลวันแห่งความรักที่ผ่านมา ก่อนกระซิบบอกที่มาว่า '(ต้น) เกิดความคิดกันในเวลาจำกัดเพียง ๒ สัปดาห์ แบบนี้ชื่อโครงการก็เลยต้องเป็นหนังสือดีอย่างว่า แต่คุณภาพหนังสือรับรองว่าตรงข้ามกับชื่อโครงการ' ✕ **น้องเอิร์ท** แห่งเซ็นเตอร์พอยท์เล่าเรื่องอหังการครั้งแรก ในวงสังวาสเสวนาว่า สมัยนั้นอาการหนักมากจนถึงขั้นจะเดินให้รถชนตาย แต่ก็รอดมาได้อย่างปลอดภัย เล่นเอาบรรดาสาว (เหลื่อ) น้องทั้งหลาย มองน้องเอิร์ทกันตาปรอย หวังจะฉกฉวยโอกาสจากสถานการณ์ ✕ **อุษาลินี รุ่งทอง** ไปเรียนต่อที่อังกฤษหนึ่งปี กลับมาทำงานอยู่ที่แพธเหมือนเดิม แต่ออกจดหมายทุกฉบับยังใช้ชื่อว่าเดิมขององค์กรว่า องค์การพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการสาธารณสุข ทารูไม่ว่าเดี๋ยวนี้ องค์การแพธ (PATH) เขาเลิกใช้ชื่อยาว ๆ นั้นตั้งนานแล้ว ✕ **ธนา ผินกลับ** หรือครูเจี๊ยบแห่งศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านกาญจนาภิเษก เปิดใจพูดว่า 'แม้โครงการก้าวอย่างฯ จะไม่ทิ้งบสนับหนุนต่อ เรายังคงมุ่งมั่นทำงานพิเศษกับเด็ก ๆ ในบ้านของเราต่อไป ท่วงแต่เด็กบ้านอื่นที่เสียโอกาสได้เรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตตนเอง' ✕ **วีระศักดิ์ ศรีสังข์** ศึกษานิเทศก์ สพท.กทม.เขต ๒ เล่นเกมเรียงคำเหล่านี้ให้สมบูรณ์ ได้แก่ 'กัน' 'กู' 'แต่งงาน' 'ผู้หญิง' 'ผู้ชาย' พอฟังเฉลยคำตอบที่ถูกคือ 'ผู้หญิงผู้ชาย แต่งงานกัน' อาจารย์วีจึงโผล่หน้าถามขึ้นมาสุดแรงเกิดว่า 'แล้ว 'กู' หายไปไหน คำตอบคือ 'มันนะไม่เกี่ยว เขาเล่นของนะ' เย่กัน ยี ยี ยี

สอนแล้ว...
 เหนื่อย

ครูสาวโสดสนิทท่านหนึ่ง เมื่อพบทีม MT ก็ป่นปิ้งที่
 ครู : ตอนวิชาเนี้นะอย่างจริง ๆ ไม่น่าหลวมตัวเลยเรา
 M.T. : ใจ..ใจเย็น มีอะไรจะให้ผมช่วยกับบอกมาเลย
 ครู : ช่วยอะไรไม่ได้หรอก อันสอนกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสรีระและอวัยวะ เด็กมันก็ถามกันจึงอวัยวะเพศเนี่ย
 ถ้าจิมก็พอได้แต่ผมมันถามเรื่องจู๋ เกิดมาเขาก็ไม่เคยมี เห็นก็ไม่เคยเห็น หนังสือก็ไม่เคยดู เด็กถามทีก็วิ่งไปถาม
 ครูผู้ชายแล้ววิ่งมาตอบที่ ถามกันอยู่ได้ เหนื่อยจริง ๆ

100!
 ก้าวข้าม

หนุ่มเมืองราด

เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ตัวแทนโครงการก้าวอย่างเข้าใจ ได้เข้าพบคุณหญิงกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ และกรรมการที่ปรึกษาโครงการก้าวอย่างเข้าใจ เพื่อหารือในประเด็นที่กระทรวงศึกษาธิการ มีแผนขยายการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ๓,๕๐๐ แห่ง ในปีนี้ และเรื่องคู่มือเพศศึกษา ซึ่งกระทรวงฯ กำลังจัดทำโดยอ้างอิงหลักสูตรต่าง ๆ รวมทั้งหลักสูตรเพศศึกษาก้าวอย่างเข้าใจด้วย

คุณหญิงกษมา กล่าวในที่ประชุมว่า คู่มือฉบับ กระทรวงฯ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นอีกหนึ่งทางเลือกให้กับโรงเรียน โดยมุ่งให้เป็นแนวทางและเป็นตัวอย่างแผนการเรียนรู้ที่จะนำไปปรับใช้ แต่โรงเรียนก็สามารถเลือกใช้จากหลักสูตร หรือคู่มืออื่น ๆ ที่มีอยู่ เช่นของแพธ (หลักสูตรเพศศึกษา ก้าวอย่างฯ) โดยยึดเรื่องความสอดคล้องกับบริบทโรงเรียน และตัวนักเรียนเป็นหลัก

ส่วนคู่มือเพศศึกษาของอาชีวศึกษา นางสุจิตรา โปรงแสง ศึกษาพิเศษ สำนักงานมาตรฐานการอาชีวศึกษา และวิชาชีพ หนึ่งในคณะทำงานร่างคู่มือเพศศึกษาของอาชีวศึกษา กล่าวว่า คณะทำงานจะใช้หลักสูตรก้าวอย่างเข้าใจ-อาชีวศึกษา ซึ่งจัดทำโดยสำนักงานมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ ภายใต้สำนักงานคณะกรรมการ

เสนอให้ครู ก้าวอย่างฯ ขยายแพธ ศึกษาของศร. ไปทั่วประเทศ

คุณหญิงกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

การอาชีวศึกษา ร่วมกับองค์การแพธ นำเสนอเป็นคู่มือที่จะใช้ประกอบรายวิชาเพศศึกษาภายใต้หลักสูตรอาชีวศึกษา

นางสาวภาวนา เทียนระวี ผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ องค์การแพธ กล่าวว่า องค์การแพธได้มอบรายชื่อวิทยากรหลัก (Master Trainers) รายชื่อครูและสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การจัดเพศศึกษากับเยาวชนในโครงการก้าวอย่างฯ ในปีนี้ ๑ ให้กับคุณหญิงกษมา ทั้งนี้ หากกระทรวงฯ มีแผนที่จะเตรียมความพร้อมครูในการขยายผล บุคคลากรกลุ่มดังกล่าวจะเป็นทรัพยากรบุคคลด้านเพศศึกษาที่จะสามารถแบ่งปันประสบการณ์ให้กับเพื่อนครูทั่วประเทศได้ ✘

เดโมแครตดันกม. 'เพศศึกษาที่รอบด้าน' สนโครงการรณรงค์ฯ ของบุช

สมาชิกพรรคเดโมแครต เตรียมเสนอร่างกฎหมาย ซึ่งจะกำหนดให้กระทรวงสาธารณสุขของสหรัฐฯ ต้องจัดสรรงบประมาณปีละ ๒๐๖ ล้านดอลลาร์ หรือ ๘,๒๔๐ ล้านบาทเพื่อจัดบริการเพศศึกษาที่รอบด้าน (Comprehensive Sexuality Education) แก่เยาวชน

บิล สมิธ รองประธานองค์การ SIECUS กล่าวว่า เยาวชนไม่ว่าจะมีเพศสัมพันธ์มาก่อนหรือไม่ ต้องได้รับข้อมูลเรื่องเพศที่ถูกต้อง เปิดเผย และตรงไปตรงมา เพื่อทำให้เกิดการตัดสินใจอย่างรอบคอบ รับผิดชอบต่อสุขภาพ และอนาคตของพวกเขา กฎหมายฉบับนี้จึงเป็นก้าวสำคัญที่จะประกันให้เยาวชนได้รับข้อมูลที่ช่วยรักษาชีวิตของตัวเอง เยาวชนที่ได้เรียนเพศศึกษาแบบรอบด้าน ตั้งแต่การละเว้นการมีเพศสัมพันธ์จนถึงวิธีการคุมกำเนิดค่อนข้างจะมีเพศสัมพันธ์ช้าลง และเมื่อจะมีเพศสัมพันธ์ก็จะใช้อุปกรณ์คุมกำเนิดด้วย

ขณะนี้เยาวชนสหรัฐฯ อายุน้อยกว่า ๒๕ ปี กำลังติดเชื้อเอชไอวีมากขึ้นเรื่อย ๆ และมีเยาวชนติดกามโรคปีละ ๔ ล้านคน นอกจากนี้ การตั้งครรภ์ของเยาวชนก็ติดกลุ่มสูงเป็นลำดับต้น ๆ ในกลุ่มประเทศอุตสาหกรรม คือมีถึง ๔ แสนรายต่อปี ที่ผ่านมามาจนถึงขณะนี้ ไม่มีงบประมาณจากรัฐบาลไปสนับสนุนการจัดเพศศึกษาแบบรอบด้านเลย นับแต่ปี ๒๕๒๕ รัฐบาลสหรัฐฯ ทุ่มเงินนับพันล้านเหรียญไปให้เพศศึกษาที่เน้นการละเว้นการมีเพศสัมพันธ์จนกว่าจะแต่งงาน ในปีนี้รัฐบาลบุช ใช้เงินเพื่อโครงการนี้ถึง ๑๖๘ ล้านดอลลาร์ หรือราว ๖,๗๒๐ ล้านบาท และปีหน้าจะใช้อีก ๒๐๖ ล้านดอลลาร์ หรือราว ๘,๒๔๐ ล้านบาท โดยโครงการละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ฯ นี้ จะห้ามแนะนำอุปกรณ์คุมกำเนิดทุกชนิดแก่เยาวชน ✘

คนละไม้ คนละมุม... งานวิจัย วัยรุ่น

'เราพูดใครจะฟัง...
เค้าเชื่อนักวิจัย'

'ข่าวอย่างนี้ทำให้เรารู้สึกผิด
เหมือนถูกตั้งคำถามว่า ก็เห็นๆ
อยู่แล้ว ทำไมไม่ลงมือ
ทำอะไรบ้างรี?'

ประมวล โกวิทชัยวิวัฒน์

ดีเจ 'ตูน' แห่งรายการ 'ละอ่อนตาใส' วิทยุชุมชน
เมืองเชียงใหม่ คลื่น 92.5 FMZ และประธาน
เครือข่ายเด็กและเยาวชนภาคเหนือตอนบน

ช่วงสี่ห้าปีมานี้ สังคม(ผู้ใหญ่) ต่างพุ่งความสนใจ
เรื่องราวของวัยรุ่นไทยยุคไร้พรมแดนอย่างจริงจังขึ้น
เจตนาดีอันหนึ่ง คือ ความพยายามที่จะเข้าใจวัยรุ่นทั้งวิธี
คิดและวิถีชีวิต เครื่องมือที่นิยมใช้ คือ งานวิจัยแบบต่าง ๆ
ไม่ว่าจะเป็นการสำรวจความเห็น สังเกตการณ์ สัมภาษณ์
เจาะลึกเป็นราย ๆ โดยหวังว่า ผลงาน 'วิจัย' เหล่านี้จะช่วย
ให้ภาพวัยรุ่นที่แจ่มชัดขึ้น แต่ผล (ที่ไม่ตั้งใจ) ส่วนหนึ่ง

ดีเจตูนยอมรับว่า ผลการสำรวจพฤติกรรมทางเพศในช่วงสองสาม
ปีที่ผ่านมาได้สะท้อนวิถีชีวิตทางเพศของวัยรุ่นได้ระดับหนึ่ง แต่เมื่อผลวิจัย
ดังกล่าวได้รับความสนใจจากสื่อมวลชนอย่างมากก็อาจส่งผลตามมา

'เมื่อสื่อรายงานข่าวนี้มาก ๆ เข้า อาจทำให้วัยรุ่นส่วนหนึ่งคิดว่า
ใคร ๆ ก็ทำกันทั้งนั้น ถ้าเราจะทำ หรือ เมื่อทำไปแล้ว...ก็ไม่เห็นแปลก
อะไร... เหมือนยิ่งห้ามยิ่งยุ กระแสข่าวยังทำให้คนในสังคมมองเด็กแบบ
เหมารวมไปหมด ผลอีกอย่างหนึ่งคือ ได้สร้างแรงกดดันต่อกลุ่มเยาวชน
ต่าง ๆ ที่ทำงานเรื่องเอดส์และเพศศึกษากับเพื่อนวัยรุ่นด้วยกัน ข่าวอย่าง
นี้ทำให้เรารู้สึกผิด เหมือนถูกตั้งคำถามว่า ก็เห็น ๆ อยู่แล้ว ทำไมไม่ลงมือ
ทำอะไรบ้างรี? สิ่งที่ผมและเพื่อน ๆ ทำคือรณรงค์ให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์
อย่างปลอดภัย กิจกรรมหนึ่งที่ทำ คือ พวกเราเป็นตัวกระจายถุงยาง
สู่เพื่อน ๆ ซึ่งมักบอกต่อกันว่า มาขอถุงยางที่เราได้ ตอนนี้สาธารณสุขไม่มี
ถุงยางพอที่จะให้กลุ่มเยาวชนไปแจกจ่ายแก่เพื่อน ๆ เบิกครั้งหนึ่งก็ได้แค่
๕๐๐ ชิ้น ไม่ถึงเดือนก็หมดแล้ว'

ที่จริง ถ้าต้องการรู้พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น นักวิจัยก็น่าจะมา
ลงทำงานร่วมกับกลุ่มเยาวชนซึ่งรณรงค์และแจกจ่ายถุงยางอนามัย ก็จะได้
ข้อมูลที่ชัดเจนว่า วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยหรือไม่ เพราะอะไร
ที่สำคัญนักวิจัยและเยาวชนจะมีโอกาสเรียนรู้ร่วมกัน

'ผมอยากให้นักวิจัยที่สนใจเรื่องวัยรุ่น
ไม่ว่าจะเป็นด้านไหน เข้ามาคลุกคลีกับเยาวชน
มากกว่านี้ เราเองก็อยากเรียนรู้เรื่องการเก็บ
ข้อมูล นักวิจัยก็อยากได้ข้อมูลเกี่ยวกับเรา
เงินทุนวิจัยนับล้านบาท จะคุ้มค่าและเป็น
ประโยชน์ต่อเยาวชนมากขึ้น' ✕

ฟัง
ได้
ทุก
ที่

ผลงานวิจัยออกสู่สาธารณะ กลับกลายเป็น 'ดาบสองคม' ที่ตีตราวิจัยว่า เป็นสมาชิกสังคมที่ 'สร้างปัญหา' แทนคำพูดหวาน ๆ ที่เคยได้ยินว่า พวกเขาคืออนาคตของชาติ

s exchange เลบจับเข้าคุยกับตัวแทนวิจัย และนักวิจัยเพื่อสะท้อนความเห็นต่องานวิจัยเรื่องเพศของวัยรุ่นที่ดาโก่มกันในระยะที่ผ่านมา

กองบรรณาธิการ

ก๊วย
มู

'งานวิจัยมักบอกปัญหา แต่ไม่หากางแก้ไขปัญหา'

ดร. อมรวิรัช อธิบายว่า ปัญหาเกิดจากสองส่วน คือ ผู้วิจัยหยิบประเด็นเชิงลบมานำเสนอ เพื่อดึงดูดความสนใจจากสาธารณชน รวมทั้งตัวสื่อเองที่เลือกข่าวร้าย เช่น ถ้าเสนอว่า วัยรุ่น ๑๕ เปอร์เซ็นต์พร้อมจะเสียดัวก็ต้องแปลว่า มีตั้งอีก ๘๕ เปอร์เซ็นต์ที่ไม่พร้อม แต่คนไม่เลือกที่จะนำเสนอในมุมหลังนี้

ส่วนการสำรวจความเห็นในลักษณะ 'โพลล์' ต่าง ๆ ก็อาจมีปัญหาอยู่บ้างในเชิงเทคนิคที่ใช้การคาดประมาณจากกลุ่มตัวอย่างกับจำนวนประชากรที่ไม่ละเอียดนัก หรือขาดการวิเคราะห์แบ่งช่วงอายุ ข่าวคราววิจัยช่วงวาเลนไทน์ที่ผ่านมาถือเป็นบทเรียนของนักวิจัยที่ต้องรอบคอบยิ่งขึ้น

โพลล์จะไปชี้หน้าให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์กันตามกระแสหรือไม่นั้น คิดว่าไม่มีผลนัก แต่ก็ค่อนข้างเป็นห่วงเด็กต่างจังหวัดส่วนหนึ่งที่รับรู้กระแสเหล่านี้ อาจถูกกระตุ้นทำให้ลองมีเพศสัมพันธ์ตามเด็กกรุงเทพฯ เพราะเด็มมองเด็กกรุงเทพฯ เป็น Role Model (ต้นแบบ)

ผลสะท้อนกลับในเชิงบวกจากกระแสที่ผ่านมา คือ ทำให้พ่อแม่รู้ทัน รู้จักโลกของเด็กวัยรุ่น เริ่มอยากคุยกับลูก อยากเตือนหรือสอนลูกว่าควรทำอย่างไร

หัวข้อที่นำศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นที่พ้นจากการไปรู้เรื่องอายุของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก หรือแต่ละคนมีกันกี่ครั้ง ก็คู่ เช่น การหาปัจจัยเสี่ยงของเด็กวัยรุ่นหญิงอายุต่ำกว่า ๑๕-๑๖ ปี ที่ตั้งท้อง เพื่อเข้าใจภูมิหลังทางสังคมเศรษฐกิจ ฯลฯ เพราะหาแต่เพียงการแก้ปัญหา เราจึงเป็นที่จะต้องเข้าใจปัญหาก่อน

ดร. อมรวิรัช เสริมว่า การให้เยาวชนมีส่วนร่วมในงานวิจัยนั้น ขึ้นอยู่กับเรื่องและแนวทางการวิจัย เช่น หากเป็นการวิจัยเชิงสำรวจที่ต้องการเห็นสภาพปัญหา ก็สร้างการมีส่วนร่วมได้น้อย ถ้าเป็นงานที่ต้องการค้นหาทางแก้ปัญหา กระบวนการมีส่วนร่วมก็เป็นเรื่องสำคัญ

งานวิจัยที่เคยนำเสนอ คือ กรณีศึกษาที่ได้บอกแล้วว่า ไม่ใช่ประชากรทั้งหมด เป็นแค่ตัวอย่าง ตัวแทนบางส่วน การวิพากษ์วิจารณ์ต่องานวิจัยเรื่องเพศกับวัยรุ่นถือว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้ของสังคม สังคมต้องหัดเสพงานวิจัยยอมรับข้อเท็จจริงในสังคม ✕

ดร. อมรวิรัช นาคทรพร
ผู้อำนวยการโครงการจัดตั้งสถาบันรามจิตติ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๑๑
๑๒
๑๓
๑๔
๑๕
๑๖
๑๗
๑๘
๑๙
๒๐
๒๑
๒๒
๒๓
๒๔
๒๕
๒๖
๒๗
๒๘
๒๙
๓๐
๓๑
๓๒
๓๓
๓๔
๓๕
๓๖
๓๗
๓๘
๓๙
๔๐
๔๑
๔๒
๔๓
๔๔
๔๕
๔๖
๔๗
๔๘
๔๙
๕๐

ในบรรดาญาติต่าง ๆ ที่ถูกเสนอให้นำมาจัดระเบียบสังคม เพื่อหวังจะแก้ปัญหาพฤติกรรม "เยาวชนที่ไม่อยู่ในลูในกรอบ" นั้น เรื่องหนึ่งที่น่าสนใจและเป็นคำถามของกองบรรณาธิการคือ ย้ายร้านเหล้าให้ไกลโรงเรียน แก้ปัญหาได้จริงหรือไม่

เมื่อเกิดคำถาม ก็ต้องหาคำตอบ วันนี้เราจึงเดินทางไปถึงจังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อชวนคุณครูของโครงการก้าวอย่างอย่างเข้าใจในภาคใต้ ช่วยกันลงชั้นความคิด ในเรื่องนี้ว่า การจัดระเบียบของรัฐในเรื่องนี้ ทำได้จริงหรือไม่ และหากต้องการทำได้จริง ต้องมีใครมาช่วยด้วยบ้าง

อ. มนตรี ผ่องแผ้ว
โรงเรียนท่าศาลาประสิทธิ์ศึกษา

ผมว่าเป็นเรื่องลำบากใจนะ เพราะคนขายก็ต้องทำมาหากิน ถ้าไปห้าม แล้วเขาจะไปทำมาหากินอะไรล่ะ แล้วในความจริงก็มีร้านประเภทอื่น ๆ อีกมากที่มีผลร้ายต่อเด็ก สำหรับร้านเหล้านั้น ถึงแม้จะมีกฎหมายออกมา แต่ก็ยังเห็นมีคนขายอยู่ ความจริงแล้ว เป็นไปไม่ได้เลยที่จะไม่เห็นโรงเรียนไหนที่ไม่มีร้านเหล้าอยู่ใกล้ ๆ

?..แล้วจะทำอย่างไรจึงจะได้ผล

?.. ย้ายร้านเหล้าเพื่อบรรเทาปัญหาให้โรงเรียนทำได้ไหม

อ. อรอนงค์นาถ บุญแก้ววรรณ
โรงเรียนทรายขาววิทยาคม

มีปัญหาหลาย ร้านที่อยู่ละแวกโรงเรียน เป็นที่รู้กันว่าเด็ก ๆ ชอบหนีเรียน มานั่งกิน ชาวบ้านก็มาห้องเรียน ก็ลำบากใจเพราะเราต้องมีชุมชนสัมพันธ์ คนขายก็บอกว่าเขาไม่ได้บังคับ แต่เด็กไปกินเอง แม้นใจเราจะรู้สึกว่าเขาไม่เคารพคุณธรรม เช่นนี้ พอมีกฎหมายออกมาห้ามขายเหล้า ขายบุหรี่ ให้เด็ก เราก็สามารถประกาศออกไปอย่างชัดเจน ได้ว่าเราจะจับถ้าใครทำผิด

อ. รำไพ ทรัพย์มี
โรงเรียนทรายขาววิทยาคม

ชาวบ้านชอบโทรมาฟ้องว่าเห็นเด็กไปกินเหล้า คิดว่าครูไม่เอาใจใส่ โรงเรียนไม่ดูแล ทั้งที่เรา ก็ส่งครูไปตรวจตลอด แต่เด็กก็มีวิธีหลบเลี่ยง เพื่อให้ทำอะไรที่ตัวเองอยากทำ เป็นเรื่องที่ยากมากค่ะ

ย้ายร้านเหล้าให้ไกลจากโรงเรียน

แก้ปัญหาลูกเสเพล

จริงหรือไม่

อ. อรอนงค์นาถ บุญแก้ววรรณ

อ. รำไพ ทรัพย์มี

อ. โสภณ พุทธา

อ. มนตรี ผ่องแผ้ว

อ. อรอนงค์นาถ บุญแก้ววรรณ
โรงเรียนทรายขาววิทยาคม

โรงเรียนก็ต้องเข้าไปมีบทบาท ช่วยกันตรวจตรา จะทำอย่างไรก็ได้ไม่ให้เด็กไปวันเขียนแถวร้านค้าร้านนั้นร้านไหนที่ขายแล้วเรารู้ เราก็จะมีครูไปคอยตรวจสอบแทบทุกชั่วโมงเลย

อ. รำไพ ทรัพย์มี
โรงเรียนทรายขาววิทยาคม

การจัดระเบียบอย่างเดียวคงไม่ได้ผล ต้องมีการออกเยี่ยมตามบ้านเด็ก ทำความเข้าใจกับผู้ปกครองด้วย เพราะยิ่งห้าม ห้าม ห้าม ก็ยิ่งเป็นการยุ ยุ ยุ เด็กมากขึ้น ดังนั้น ทั้งผู้บริหารครู ต้องร่วมมือกัน ในบริเวณโรงเรียนต้องมีสถานเฝ้าระวัง บ้อมยามอยู่ใกล้ ๆ เพื่อจะได้โทรแจ้งได้อย่างรวดเร็ว และก็ต้องให้ อบต. ออกไปให้ความรู้ ทำความเข้าใจกับชาวบ้าน ทุกคนต้องช่วยกันค่ะ

อ. โสภณ พุทธา
โรงเรียนนางเอื้อยวิทยา

ที่สำคัญคือสิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็กมีผลอย่างมาก เช่น พ่อแม่ไม่ควรใช้เด็กไปซื้อของเหล้านี้ สำหรับโรงเรียนที่ทำได้ดีที่สุดคือครูก็ต้องเป็นตัวอย่างที่ดี ไม่สูบบุหรี่ ไม่กินเหล้าให้เด็กเห็น และต้องพูดคุยกบถึงโทษของสิ่งเหล่านี้ให้เด็กได้รู้

ถ้าร่วมมือกันได้จริงก็ดีนะ ผมอยากให้เป็นไปได้จริงที่จะมีโรงเรียนกับร้านชำที่ไม่มีเหล้าขาย แต่คงทำได้ยากมาก ผมว่าย้ายโรงเรียนอาจจะง่ายกว่าย้ายร้านเหล้านะ

อ. มนตรี ผ่องแผ้ว
โรงเรียนท่าศาลาประสิทธิ์ศึกษา

การแก้ที่ตัวเด็กนั้นทำได้ยาก ถ้าจะให้ได้ผลจริง ๆ ร้านค้าที่ทำกิจการที่ล่อแหลมต่อความประพฤติเด็กนั้นต้องเข้มงวดตัวเองในเรื่องการขายว่าต้องไม่ขายให้เด็กที่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ มีการกำหนดเวลาเปิด-ปิดร้าน คนที่คุมกฎก็ต้องรักษากฎให้दनะครับ ยิ่งถ้าโรงเรียนกับชุมชนร่วมมือกันได้จริงล่ะก็ ดีมากเลยครับ

ความจริง เด็กที่กินเหล้า ผมว่ามีไม่มากหรอก เพียงแต่เวลาเป็นข่าวก็เหมารวมไปหมด

บูรณาการ เพศศึกษา : ทำไม.....! และอย่างไร?

ครูที่ผ่านการอบรม
จำนวนหนึ่งจึงไม่มั่นใจ
ในการสอน

ตลอด ๑ ปีของการเป็นวิทยากรหลัก (MT) เสี่ยงสะท้อนจากเพื่อนร่วมทาง โดยรวมมีความเห็นสอดคล้องกันว่า เพศศึกษาสำหรับเยาวชนเป็นความจำเป็นเร่งด่วนของสังคมไทย

ครูในโครงการก้าวอย่างอย่างเข้าใจยอมรับว่า แผนการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของโครงการฯ เป็นตัวอย่างที่ดีของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สะท้อนให้เห็นแนวคิดและเทคนิคการจัดการเรียนรู้ตามนัยของ Experiential Learning, Participatory Learning และ Active Learning อย่างเป็นรูปธรรม มีใช้การเรียนรู้ตามแนวคิดที่มีครูเป็นศูนย์กลาง หากเป็นกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันอย่างมีปฏิสัมพันธ์สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน ส่งเสริมกระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์ กำหนดทางเลือก และตัดสินใจด้วยตนเอง

อย่างไรก็ตาม ครูที่ผ่านการอบรมจำนวนหนึ่งไม่มั่นใจในการสอนหรือเลือกสอนเฉพาะเรื่องที่ตนเองถนัดและสนใจ ทำให้ขาดความครอบคลุมเนื้อหาสาระ และความต่อเนื่องเชิงจิตวิทยาพัฒนาการ แม้จะมีครูหลายกลุ่มสาระการเรียนรู้สอนเพศศึกษา แต่ผู้ที่นำแผนการสอนไปใช้ได้ครบกระบวนการมักเป็นครูแนะแนว การจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการจึงยังคงค่อนข้างเป็นปัญหาสำหรับครู

ในมุมมองของดิฉัน การบูรณาการการเรียนรู้ที่แท้จริง ควรเกิดจากการสำนึกจากภายในตัวผู้เรียน ที่ได้มาด้วยการสัมผัสความหลากหลายทั้งเนื้อหาสาระ กระบวนการ และฐานการเรียนรู้ มีใช้ด้วยการส่งสอนถ่ายทอดในลักษณะการครอบงำ

ความหลากหลายเหล่านี้จะบูรณาการเป็นหนึ่งเดียวในตัวผู้เรียน ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งวิถีคิด ความเชื่อ และพฤติกรรม

การจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการ น่าจะมีความหมายครอบคลุมอย่างน้อย ๓ ส่วน คือ

๑. บูรณาการในกระบวนการเรียนการสอน โดยครูผู้สอนร่วมกันวิเคราะห์หลักสูตรที่เกี่ยวข้องและบูรณาการตั้งแต่จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ สื่อ กิจกรรม การวัดผลประเมินผล
๒. บูรณาการกิจกรรมการเรียนการสอนในข้อ ๑ กับระบบกิจกรรมอื่น ๆ ในโรงเรียนให้สอดคล้องผนึกผสานกันทั้งโรงเรียน (Whole School Approach) มีใช้เฉพาะกลุ่มที่ร่วมโครงการเท่านั้น
๓. บูรณาการสิ่งที่เรียนรู้ในโรงเรียนตามข้อ ๑ และ ๒ กับวิถีการดำรงชีวิตประจำวัน การจัดการเรียนรู้เพศศึกษาจึงต้องมุ่งสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม ร่วมกันหาข้อเสนอดีที่เป็นรูปธรรมต่อการบ่มเพาะ และสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสม เชื่อมโยงสอดประสานกันทั้งระบบ จึงจะทำการบูรณาการการเรียนรู้เป็นจริงได้ ✕

อย่างนี้...ต้องห้องพิเศษ

คณะ M.T. และครูที่ร่วมโครงการก้าวอย่างได้จัดวันแอดสโกลในโรงเรียน โดยผู้ว่ามาเป็นประธานและได้เดินชมงานจนมาหยุดที่ซุ้มของ MT. ที่จัดเป็นร้านขายความปลอดภัย มีอุปกรณ์ทุกอย่างให้เด็กนักเรียน ทั้งหญิง-ชายได้นับแจกและสัมผัส เมื่อผู้ว่า เดินผ่านมาจึงรีบเข้ามาทันที

ผู้ว่าฯ : ผู้อำนวยการ อยู่ไหน ซุ้มอันนี้มาอยู่ตรงนี้ได้ยังไง เปลี่ยนเดี๋ยวนี

เท่านั้นแหละ คณะ M.T. และ ครูก้าวอย่างฯ ที่อยู่ซุ้มคิดตรงกัน ช่วยแล้วกู โดนข้อหาชี้โพรงให้กระรอกเน ะ

ผู้ว่าฯ : ซุ้มนี้เป็นหัวใจของงานเลยแล้วมาตั้งตรงนี้ได้ยังไง ร้อนก็ร้อน เด็กที่ไหนจะมาดู ย้ายไปเลยไปอยู่ห้องประชุมใหญ่ แอร์ เย็น ๆ เด็กเยอะ ๆ จะได้มาดูกันงาน ๆ ย้ายเดี๋ยวนี ควรจะจัดอย่างนี้มานานแล้ว

หนุ่มเมืองราด

ได้รับจดหมายจากบก. s-exchange ชวนให้เขียนบทความลงในจดหมายข่าว อ่านจบเกิดสงสัยขึ้นมาตะหงิด ๆ ว่า บก. คิดผิดหรือคิดถูก คิดผิดคิดใหม่ได้ นะเพ่ ให้คนที่กำลังก้าวเข้าสู่วัย Sex เลื่อมเขียนคอลัมน์ แล้วจะไปได้สักกี่น้ำ (ฮา ๑)

แต่พออ่านมาเจอข้อความที่ว่า เขียนไม่เกิน ๑ หน้ากระดาษ ว้าว ๆ เป็นอะไรที่ไม่เคยมาก่อน เขียนไม่เกิน หนึ่งหน้านะเนี่ย (ฮา ๒)

หัวเราะเอิ๊กอ๊าก ก็เสร็จพีซีน้อง ชอบอยู่แล้ว ไม่ใช่ไม่ชอบนะ เพราะปกติทำมาหารับประทานในแวดวงซีตเขียน ๆ ขึ้นหนึ่งก็ไม่ต่ำกว่า ๒-๓ หน้ากระดาษอยู่แล้ว นี่ขอให้เขียนแค่หน้าเดียว เรียบร้อย รับผิดชอบเลย

ปัญหาอยู่ที่ว่าจะเขียนเรื่องอะไร ดีทว่า ให้หัวข้อมาเลือกตั้ง ๓ แน่ะ บทบาทของสื่อมวลชนกับการพัฒนาเยาวชนนี้ โอ้โฮ ซีเรียส หนักสมอง เด็กรุ่นใหม่ไม่รับ

สื่อมวลชนกับการพัฒนาเยาวชน ในด้านเพศ ซีเรียสน้อยลงหน่อย แต่สื่อยังต้องพัฒนาตัวเองอีกมาก เรื่องเนื้อหาสาระเกี่ยวกับข่าวและให้ความรู้เรื่องเพศนะครับ ไม่ใช่เรื่องเช็กส์ในวงการสื่อ แต่ดันจะมาสอนให้เยาวชนพัฒนา

อันเอาเรื่องที่สาม เรื่องเพศในสื่อ เพศในสื่อก็มีเพศหญิง เพศชาย กึ่งหญิง กึ่งชาย หรืออะไรนะ ที่เรียกว่าหญิงรักหญิง ชายรักชาย ดี้ ทอม ตุ๊ด แต้ว ไบ ทำนองนั้น

ยังไม่ทันไรจะหมดหน้าแล้ว (ฮา ๓) สัมภาษณ์หมดเอาเป็นว่าไม่ขอพูดอะไรมากเรื่องเพศศึกษากับสื่อมวลชน ขอแค่ว่า ประเภทที่ชอบชายไปเปลือยนุ่งน้อยท่มน้อยเพื่อเพิ่มยอดขายนะ คิดใหม่ได้แล้ว เพราะไม่ได้ให้ข่าวสารความรู้เรื่องเพศศึกษากับคนอ่าน ไม่ว่าจะเด็กหรือผู้ใหญ่ อะไรสักเท่าไร ผมเบื่อ เจอคำถามของใครต่อใครว่า เมื่อไหร่ สื่อมวลชนจะเลิก ทากินบนชากปรักหักพังของสังคมเสียที จะมีทางออกเพื่อให้บทเรียนกับสื่อมวลชน ยังไงดี

เบื่อบอกว่า ก็อย่าอ่าน อย่าซื้อ อย่าหา อย่าเอาเข้าบ้าน

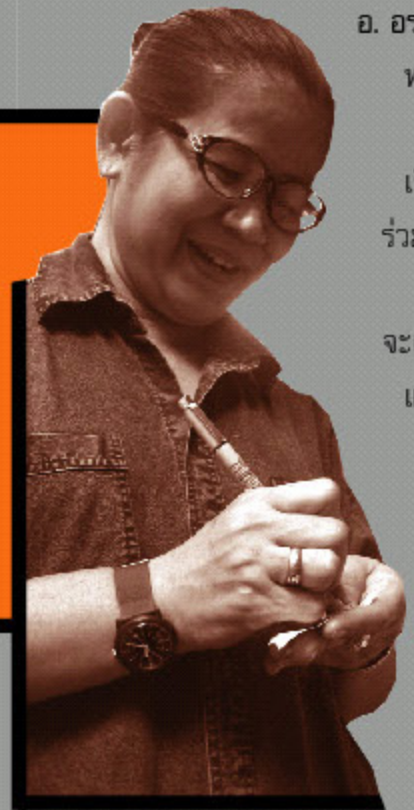
แต่อย่าอ้างนะว่า สังคมเป็นแบบไหน สื่อก็เป็นแบบนั้น ไม่อยากเอาเข้าบ้าน อ่านแล้วก็ทิ้งไว้ที่ทำงานให้เพื่อนอ่านต่อก็กี่แล้วกัน

นี่ก็ตะแบงจนรับไม่ได้อีกเหมือนกัน X

SEX ศึกษา SEX กับวัย SEX เลื่อม... SEX จะไหวรี

สื่อมวลชนกับการพัฒนา
เยาวชน ในด้านเพศ ซีเรียส
น้อยลงหน่อย แต่สื่อยังต้อง
พัฒนาตัวเองอีกมาก เรื่อง
เนื้อหาสาระเกี่ยวกับข่าว
และให้ความรู้เรื่องเพศ
นะครับ ไม่ใช่ เรื่องเช็กส์
ในวงการสื่อ แต่ดันจะมา
สอนให้เยาวชนพัฒนา

ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปศึกษา การงานและอาชีพ ภาษาต่างประเทศ
ถ้าลองนึกคำสักคำขึ้นมา แล้วโยนคำนั้นใส่ลงไปหมวดของสาระตามที่ว่ามานี้ คงจะผูกเรื่องออกมาได้เป็น เรื่องราวไม่รู้จบ
นั่นคือ ไม่ว่าจะคำไหน เรื่องอะไร ล้วนเกี่ยวข้องกับทั้ง ๘ วิชาการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งยังโยงใยกัน紐เนียบเหมือน โยแมงมุม ให้อูทูด ให้อูเล้าได้เป็นสารพัดแล้วแต่จะนึกได้ เพราะทุกอย่างเกี่ยวเนื่องกัน จึงมีแนวคิดเรื่อง 'การบูรณาการ' เกิดขึ้น

อ. อรวรรณ ไทยสวัสดิ์

อ. อรวรรณ ไทยสวัสดิ์ ครูสอนศิลปะ โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร เป็นครูที่สนใจ หยิบเรื่องรอบ ๆ ตัวนักเรียน เข้าไปในวิชาศิลปะที่เธอสอนอยู่ทั้ง ๓ แขนง คือ ศิลปะ ดนตรี นาฏศิลป์
อ. อรวรรณเริ่มจากพิจารณาว่า สิ่งล่อแหลมที่มีอยู่ในสังคมมีเรื่องอะไรบ้าง เช่น มีเรื่องยาเสพติด เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ก็เน้นใส่เนื้อหาที่ให้ความรู้เรื่องเหล่านี้ไปในวิชาเรียน แล้วให้นักเรียน ร่วมกันทำกิจกรรม

ตัวอย่างเช่น เมื่อ อ. อรวรรณ จะพูดเรื่องปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับคนรอบข้าง ไม่ว่าจะ เป็นเพื่อน พ่อแม่ ครู ฯลฯ การสอนของครูจะมีมิติที่มากกว่าเพียง 'ครูบอก' แล้ว 'นักเรียนจำ' แต่ อ. อรวรรณปฏิบัติให้เกิดความรู้สึกร่วมกัน เช่น ทำตัวเป็นครูขึ้นให้นักเรียนทั้งรำคาญและฉาว เมื่อ อารมณ์ในห้องเรียนได้ที่ อ. อรวรรณก็จะให้นักเรียนแบ่งกลุ่มกันแลกเปลี่ยนความรู้สึก ความไม่สบายใจ ต่อปัญหาที่เกิดขึ้นกับคนใกล้ตัว ซึ่งนักเรียนจะถกกันถึงทางออกในแนวทางต่าง ๆ ได้คำตอบอย่างไร นักเรียนมีหน้าที่นำเสนอตามวัตถุประสงค์การสอนในคาบนั้น ๆ ผลที่ได้มีทั้งการนำเสนอทั้งแบบ ภาพเขียนหรือการแสดงละคร

วิชาไหนๆ ก็โยงเข้ากับเพศศึกษาได้

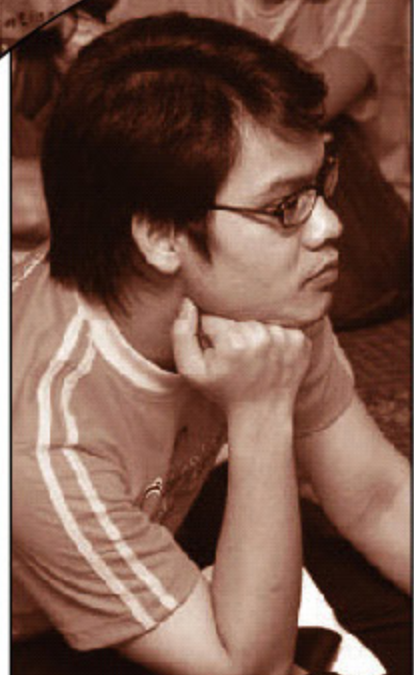
อ.อรวรรณยกตัวอย่างว่า 'เช่น เขาแสดงละคร กลุ่มไหนแสดงเสร็จ ก็จะให้เพื่อนวิจารณ์ ลักษณะการแสดง น้ำเสียงเป็นยังไง ความกล้า ความสมทบบาท ในเรื่องเป็นเรื่องวัยรุ่นเข้าไป ในบาร์ พอเล่นเสร็จแล้วเพื่อนวิจารณ์ว่า เล่นได้ดีมาก 'แรด' สมกับที่เข้าไปในบาร์ อาจารย์ก็จะ ชวนเขาคุยว่า 'เทอ... 'แรด' นี่เป็นยังไง แล้วเคยเข้าไปในบาร์ไหม มันทึ่ใหม่ ไปแล้วเป็นยังไง'

ด้วยวิธีคล้าย ๆ กันนี้ ที่ทางเหนือของเรา โรงเรียนธีรภานท์บ้านไผ่ อําเภอบ้านไผ่ จังหวัดลำพูน ก็สอดแทรกเรื่องเพศเข้าไปในวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาไทย เช่น สอนเรื่องคำศัพท์ ที่เกี่ยวข้อง ให้นักเรียนแต่งโคลงกลอน แล้วเปิดประเด็นการพูดคุย

ดร. อุทัย คุลยเกษม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ กล่าวว่า การบูรณาการเกิดขึ้นได้กับทุกวิชา เพียงแต่บางเรื่องกับบางวิชาอาจจะบูรณาการง่าย ขณะที่กับบางวิชา อาจจะซับซ้อน แต่ทั้งหมดมีมุมให้บูรณาการได้แน่นอน ปัญหาของครูเมื่อต้องบูรณาการ คือ อาจจะไม่มั่นใจในสาระที่กำลังจะสอน อีกปัญหาคือ ดีความสสารที่จะบูรณาการผิดทำให้นำไปใช้กับวิชาต่าง ๆ ไม่ได้ ดร. อุทัยยกตัวอย่างว่า การจะนำเรื่องเพศศึกษาเข้าสู่บทเรียน ถ้าดีความเพศศึกษาไม่ชัดเจน ก็จะเอาไปบูรณาการไม่ได้ เช่น ติดกับความหมายแคบที่มองเรื่องเพศศึกษาเป็นเพียงเรื่องของเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย (Safe Sex) อย่างเดียว จะทำให้เอาเนื้อหาเชื่อมโยงเข้าบทเรียนต่าง ๆ ยาก แต่หากมองว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ เป็นเรื่อง Human Relation ทำความเข้าใจว่าความแตกต่างหลากหลายของคนเป็นเรื่องปกติ เช่น แม้ในเพศชายแต่ละคนก็ยังมีแตกต่าง มีอ้วน ผอม สูง เตี้ย คล้ำ ขาว ยาว หยิบ ซึ่งการทำความเข้าใจในความหมายของความแตกต่างว่าเป็นเรื่องปกติ ไม่ใช่เรื่องใครดีกว่าใคร เป็นเรื่องพื้นฐานของความเข้าใจใน ทุกสิ่งซึ่งเกี่ยวโยงไปได้กับทุกวิชา

เรียนรู้จริง หรือได้แค่จัด

สำหรับครูอู๋แล้ว ไม่ได้ตีกรอบว่า อะไรจึงเรียกว่า บูรณาการ หรืออย่างใดไม่ใช่ ดังนั้น ไม่ว่าจะเป็นการพูดคุย เล็ก ๆ น้อย ๆ ระหว่างครูกับนักเรียน การนำกิจกรรมเข้าไปใช้ ฯลฯ ล้วนเรียกได้ว่าเป็นการบูรณาการหมด 'สำคัญคือเมื่อหมดวันแล้ว เด็กได้อะไร เด็กได้แนวคิดใหม่' ดร.อู๋ยกกล่าว เช่นเดียวกัน อ. ก่อศักดิ์ ศรีน้อย ผู้อำนวยการโรงเรียนสทิงพระวิทยา อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา เกิดเจตทัยใจขึ้นว่า ปัญหาเรื่องเพศเป็นปัญหาที่รุนแรง แล้วการเรียนรู้ เรื่องเพศก็มักจะมาจากแหล่งที่ผิด อีกทั้งยังเป็นการเรียนรู้ที่จำกัดอยู่แค่เรื่องการร่วมเพศ 'แรงขับเคลื่อนเพศ เราห้ามไม่ได้ แต่เราติดปัญญาทางเพศให้เขาได้' อ. ก่อศักดิ์กล่าว แนวคิดนี้จึงเป็นต้นสายปลายเหตุ ที่ทำให้เรื่องเพศศึกษาเข้าไปสู่โรงเรียน สทิงพระวิทยา โรงเรียนสหศึกษาระดับมัธยมฯ ในจังหวัดสงขลา แต่ อ. ก่อศักดิ์ก็คิดว่า แล้วจะนำเข้าสู่โรงเรียนอย่างไร อย่างที่เคย คิดง่าย ๆ ทำง่าย ๆ คือ การจัดกิจกรรมรณรงค์ 'ผมถามว่า ที่จัด ๆ กันนั้น คุณรู้ไหมเด็กได้อะไร คำตอบคือ ไม่ แต่แค่ ได้จัด' ดังนั้น วิธีที่ อ. ก่อศักดิ์เลือก คือ ตั้งเป็นวิชา ใช้ชื่อว่าวิชา 'เพศศึกษารอบด้าน' เปิดสอนแก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และ ๔ 'เมื่อทำแล้ว ถามว่าได้ผลไหม ก็ตอบได้แค่ว่า เป็นวิชาที่ครูยืนยันว่า เด็กไปนั่งรอเรียน' อ. ก่อศักดิ์ตอบ

อ. ก่อศักดิ์ ศรีน้อย

**แรงขับเคลื่อนเพศ
เราห้ามไม่ได้
แต่เราติดปัญญา
ทางเพศให้เขาได้**

อีกปัญหาใหญ่สำหรับคุณครูคือ เนื้อหาที่ต้องสอนอัดแน่น แต่มีเวลา จำกัด การจะใช้เวลาไปกับการเชื่อมโยงวิชาไหนเข้ามา ก็เท่ากับมาเบียดเบียน เวลาอันน้อยนิดที่ครูต้องเร่งสอนให้ครบตามหลักสูตร 'เพราะครูถูกเทรนมาแบบสายเดี่ยวหมด จริง ๆ ต้องใช้เกาะอก' ดร. อู๋ยกพูดเปรียบเทียบว่า นอกจากคุณครูจะต้องสอนเนื้อหาให้ครบตาม วัตถุประสงค์ของหลักสูตรแล้ว คุณครูยังถูกสอนให้เป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ เรื่องของตนเอง ทั้งที่จริง ๆ การเรียนการสอนต้องคลุมทั้งหมด ไม่ใช่แบบ สายเดี่ยว แต่เป็นเกาะอก เป็นผ้าถุง นั่นคือเป็นการเรียนรู้แบบองค์รวม (Holistic) 'หลักสูตรเนื้อหาออกไป ทั้งที่เรียนมาก ๆ เดียวก็ลิม ตอนนี้อย่าไป เอ็นท์ รับรองตกแหง ๆ' ดร. อู๋ยกกล่าว และเช่นเดียวกัน ครูเองก็เบื่อหน่าย เพราะมักมีโครงการต่าง ๆ เข้า ไปในโรงเรียน เช่น โครงการป้องกันยาเสพติดของค่ายเพลงยักษ์ใหญ่ โครงการด้านสิ่งแวดล้อม หรือแม้แต่โครงการก้าวอย่างอย่างเข้าใจของ แพทและเครือข่ายพันธมิตร ที่ต่างก็พยายามจะเข้าไปเจาะกระบวนการเรียน การสอนเรื่องเพศศึกษา ทั้งที่ทั้งหมดก็ล้วนอยู่ในเนื้อหาที่ต้องเรียนรู้แบบ องค์รวมอยู่แล้ว

อ. จินตนา จิตนารินทร์

อ. จินตนา จิตนารินทร์ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ โรงเรียนธีรกาณท์บ้านไผ่ กล่าวว่า เมื่อจะบูรณาการเรื่องใดเข้าสู่การสอน ก็ต้องหาพื้นที่และหาโอกาสที่จะให้เอาเข้าสู่วิชาเรียนด้วย เช่น ในวิชาคณิตศาสตร์ซึ่งเนื้อหาแน่น แต่ครูผู้สอน เป็นครูที่รอบรู้และมีบุคลิกที่นักเรียนอยากเข้าหา ทางโรงเรียนจะแถม 'ชั่วโมงค้นคว้า' ซึ่งเป็นชั่วโมงการเรียนรู้แบบอิสระของนักเรียน กับ 'คาบประชุม' ซึ่งเป็นชั่วโมงที่ครูกับนักเรียนมาร่วมคุยแลกเปลี่ยนทำกิจกรรมกันสัปดาห์ละ ๑ ชั่วโมง เพื่อเปิดช่องให้คุณครูและนักเรียนใช้เวลาเหล่านีในการเรียนรู้เช่นที่โรงเรียนธีรกาณท์บ้านไผ่เคยทำ คือ เปิดคาบประชุมให้เป็นเวทีทอล์กโชว์ โดยอาจารย์นักพูดที่นักเรียนชื่นชอบ ซึ่งเรียกความสนใจได้ไซ

การให้ 'บริการเสริม' เป็นอีกวิธีหนึ่งที่น่าสนใจ เช่น โรงเรียนธีรกาณท์บ้านไผ่มีปัญหาที่ครูห่วงคือเรื่องความรัก อ. จินตนาและคุณครูส่วนหนึ่ง จึงเปิดให้บริการเสริม แจกเบอร์มือถือให้นักเรียน ทำเป็นฮอตไลน์สายด่วน เปิดสายให้นักเรียนโทรหาได้ตลอดเวลา งานนี้ ปกปิดชื่อ คุยได้ทุกเรื่อง พร้อมสัญญาว่า จะไม่เอาไปโพ้งเผยแพร่ใครแน่นอน

เนื้อหาไม่พอ ทางออกอยู่ไหน

เรื่องที่นักเรียนปรึกษา ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องสัพเพเหระ เช่น เขาจะโกรธหนูไหม หนูควรทำอะไร งานนี้คุณครูจึงทำหน้าที่เหมือนเป็นคิราณี ให้คำปรึกษาเรื่องของใจ อ.จินตนาบอกว่า มีบ้างบางครั้งที่นักเรียนมีความกังวลแล้วมาปรึกษา เช่น กำลังกังวลว่าจะตั้งครรภ์ ซึ่งปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน ก็คือบทเรียนของครูที่ทำให้ต้องมาปรับกลยุทธ์กันใหม่ เช่น เมื่อพบว่าวัยรุ่นกำลังกังวลว่าจะตั้งครรภ์ก็เท่ากับว่าเขามีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย ครูก็ต้องปรับกลยุทธ์การสอนไปใส่เนื้อหาในโอกาสต่าง ๆ

คล้าย ๆ กันที่โรงเรียนสทิงพระวิทยา ที่มี Question Box หรือกล่องคำถาม ให้นักเรียนมาหย่อนคำถามเอาไว้ แล้วครูจะหาคำตอบมาแปะไว้ที่บอร์ด คำถามที่พบก็เช่น 'หน้าเจ็ดหลังเจ็ด' หมายถึงอะไร ส่วนใหญ่เป็นคำถามแนว Safe Sex ซึ่งทางโรงเรียนจะเชื่อมโยงกับคุณหมอในละแวกใกล้เคียง และสาธารณสุขอำเภอ ที่มาช่วยกันตอบคำถามบางส่วนด้วย

เทคนิคคุณครู

จะอย่างไร ที่จะสร้างบรรยากาศ การเรียนการสอนให้ดี

อ. อรรรณ ไทยสวัสดิ์ โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง เห็นว่า ครูที่มีบุคลิกที่ดูสบาย ๆ หัวใจวัยรุ่น พูดจาโดนใจ จะทำให้นักเรียนสบายใจที่จะเข้าหาและกล้าพูดคุยด้วย

อ. จินตนา จิตนารินทร์ โรงเรียนธีรกาณท์บ้านไผ่ กล่าวว่า ครูต้องเป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี เอื้ออำนวย ต้องเป็นคนที่นักเรียนเข้าหา ไว้ใจ พูดคุยให้คำปรึกษาไม่ขัดตอบโต้ด้วยวิธีที่มุ่งประตประหารเด็ก เช่น ไปดูซ้ำว่าทำไมถึงทำแบบนี้ หรืออีกนัยหนึ่งคือ 'ต้องไม่ทำตัวเป็นฝ่ายปกครอง แต่ต้องเป็นฝ่ายแนะนำ'

การให้โอกาสนักเรียน เป็นอีกเรื่องที่สำคัญ ออก่อศักดิ์ ศรีน้อย ผู้อำนวยการโรงเรียนสทิงพระวิทยา เคยเผชิญสถานการณ์ที่นักเรียนเรียนดีคนหนึ่ง เป็นที่ชื่นชมของทุกคน แต่เธอหายไปกับเพื่อนชายคนหนึ่งในคืนเทศกาลสำคัญ แม่ของเธอมองว่าเป็นเรื่องบัดสี ความอับอายทำให้แม่ตั้งต้นจะให้ลูกลาออกจากโรงเรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนจึงต้องร้องไว้ แต่คุณครูในโรงเรียนก็พากันตั้งคำถามว่า ทำไมจึงยอมให้เด็กท้องมานั่งสอบ แต่สุดท้ายทุกฝ่ายก็เข้าใจกันด้วยดีเมื่อชี้แจงข้อมูลกัน

นั่นคือ นอกจากบุคลิกของคุณครูแล้ว บรรยากาศของเพื่อนครูด้วยกันก็เป็นเรื่องสำคัญ เช่น กรณีเพศศึกษา หากไม่ได้สื่อสารทำความเข้าใจกับคุณครูท่านอื่น ๆ จะเกิดปฏิกิริยาไม่ยอมรับ

นอกจากนี้ การให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นอย่างเปิดเผยและตรงไปตรงมา จะเอื้อให้เกิดบรรยากาศของการเรียนรู้

อ. อรรรณมีเทคนิคว่า ครูผู้สอนต้องสังเกตลักษณะของนักเรียน บางทีนักเรียนห้องหนึ่งอาจจะเจียบสนิท แต่อีกห้องหนึ่งกลับช่างพูด ถ้าเป็นห้องที่เรียนเก่งก็จะอีกแบบหนึ่ง เช่น นักเรียนห้องดีถ้าให้พูดจะไม่ยอมพูด แต่จะชอบถ้าให้เขียน ขณะที่บางห้องก็จะไม่ชอบเขียน แต่ชอบพูดมากกว่า

'เด็กห้องที่ไม่พูดเราก็รุกเร้า สังเกตการณ์ คอยสรุป แล้วให้ทุกคนให้คะแนนกันเอง แล้วมีความคิดเห็นร่วมกัน'

อ. อรรรณก็คอยเก็บข้อมูลจากการฟังเสียงวิจารณ์จากรอบนอก ที่จะทำให้เข้าใจวิถีคิดของนักเรียน

บทเรียนที่ได้จะมาจากการพูดคุยกันในห้องเรียน และคะแนนที่นักเรียนทุกคนได้รับก็มาจากกิจกรรมที่ตนทำแล้วเพื่อนทั้งห้องร่วมกันประเมินนั่นเอง

คุณครูวิชาศิลปะท่านเดิมกระซิบให้ฟังว่า เมื่อบูรณาการมากเข้า หลัง ๆ นักเรียนจะถามก่อนถึงชั่วโมงเรียนว่า 'แม่วันนี้จะเรียนอะไรกัน' แม่เธอจะเก็บงำคำตอบไว้เป็นความลับ แต่อย่างน้อยก็สัมผัสได้ถึงความกระตือรือร้นที่นักเรียนจะเข้าห้องเรียน แสดงว่า อะไรที่นอกเรื่องวิชาเรียน วัยรุ่นชอบ

'สายเดี่ยว' ไม่เอา! ขอแนว 'ผ้าถุง' กับ 'เกาะเยก' ดีกว่า X

เอ...สงสัยจังเลยว่ เยาวชนรวมตัวกัน ทำอะไรบ้าง หลังจากเลิกเรียน ใครตอบได้ ช่วยทีสิ!!

ดูเหมือนว่าทางเลือกของผู้ใหญ่จะมีทางเลือกมากกว่าเยาวชน เนื่องจากไม่ได้ถูกจำกัดว่าจะต้องกลับบ้านก็โมง คำพูดที่มักติดปาก (และติดใจ) ผู้ใหญ่ที่บอกว่า 'ผู้ใหญ่โตแล้ว' ทำให้มีอิสระว่าจะกลับบ้านก็โมงก็ได้ ในขณะที่เยาวชนจะมีถ้อยคำที่ต้องท่องจำอยู่ในใจว่า 'เด็กที่ดีจะต้องกลับบ้านหลังจากเลิกเรียน แล้วช่วยคุณพ่อคุณแม่ทำงาน'

พื้นที่การรวมตัวของผู้ใหญ่จะแตกต่างกัน เช่น ผู้ใหญ่บางกลุ่มจะรวมตัวกันที่ร้านอาหาร ถึงยุคสมัยเปลี่ยน การรวมตัวกันในร้านอาหารก็ยังอยู่ แต่จะต่างกันที่ผู้ใหญ่รุ่นคุณปู่ รวมตัวที่สภากาแฟร้านอาแป๊ะในตอนเช้า แต่ผู้ใหญ่วัยทำงานในเมืองจะรวมตัวกัน ที่ร้านอาหารฟูลจ๊อค

สตาร์บัค ผู้ใหญ่บางกลุ่มในวัยทำงานจะรวมตัวกันที่ฟิตเนส สถานที่ฮิต ของคนดูแลสุขภาพ ซึ่งกลายเป็นสังคมที่เรียนรู้ซึ่งกันและกัน

จากการสอบถามเยาวชนแกนนำเครือข่ายละครโครงการก้าวอย่างฯ ปีที่ ๒ ซึ่งเป็นเยาวชนที่สื่อสารเรื่องเพศ ผ่านละครในพื้นที่ภาคตะวันตก ภาคเหนือ และกรุงเทพฯ ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับพื้นที่หลังเลิกเรียนของเยาวชน ๕ อันดับ ยอดนิยม ได้แก่ อันดับ ๑ บ้านเพื่อน อันดับ ๒ ในโรงเรียน อันดับ ๓ ร้านคอมพิวเตอร์ อันดับ ๔ ศูนย์การค้า / ห้างสรรพสินค้า และอันดับ ๕ ป้ายรอรถ / ที่นัดพบหน้าโรงเรียน

บ้านเพื่อน เป็นสวรรค์ของเยาวชนที่รวมตัวกันทำกิจกรรมหลากหลายรูปแบบ เช่น ไปด้วยกัน ฟังเพลง ทำอาหาร กินดื่ม เล่นไพ่ ช้ันสวรรค์ ทำการบ้าน ซึ่งเยาวชนจะมีเกณฑ์ ในการเลือกบ้านเพื่อนดังนี้

บ้านเพื่อนในฝัน

๑. มีพ่อแม่อยู่หรือไม่ พ่อแม่ดูหรือเปล่า
๒. สถานที่สบาย มีอุปกรณ์อำนวยความสะดวก เช่น เครื่องปรับอากาศ ทีวีสีใหญ่
๓. บ้านใกล้หรือใกล้
๔. คนข้างบ้านเป็นยังไง สอดรู้สอดเห็นมากน้อยแค่ไหน
๕. สามารถส่งเสียงดังได้

จากการพูดคุยทำให้เกิดข้อค้นพบเกี่ยวกับบ้านเพื่อนในฝันว่า **ความเป็นอิสระจากการควบคุม กฎ และการอยู่ในสายตาที่คอยจับผิด เป็นสิ่งที่เยาวชนอยากหลีกเลี่ยง** ข้อสรุปของเยาวชนเกี่ยวกับบ้านเพื่อนในฝันคือ 'บ้านเพื่อนในฝัน จะต้องไม่มีพ่อแม่อยู่บ้าน'

หลังเลิกเรียนแล้วเยาวชนมีเวลาอยู่ที่โรงเรียนอีกประมาณ ๑-๒ ชั่วโมง และเมื่อเดินทางถึงบ้านจะมีเวลาส่วนตัวอีกประมาณ ๒ ชั่วโมง ช่วงเวลาดังกล่าวน่าจะเป็นช่วงเวลาทองของการเรียนรู้ตามความสนใจของเยาวชน

ทำอย่างไร จึงจะมีพื้นที่หลังเลิกเรียนที่เยาวชนมารวมตัวกันเรียนรู้สิ่งใหม่ ผ่านกิจกรรมที่ตนสนใจ ในมิติที่หลากหลาย มีชุดการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงไปสู่ด้านชีวิตที่ถูกรสนิยมของเยาวชน ✕

๑๐ ขั้นตอนออมเงินเพื่อวันข้างหน้า

หากใครมุ่งมั่นอยากออมเงินไว้ใช้ยามเกษียณอายุราชการ แต่ยังไม่ชัดเจนที่ชี้ทางว่าจะทำอย่างไรจึงสมหวัง ขอแนะนำ ๑๐ ขั้นตอนการออมเงินยอดฮิตที่ทำแล้วมักจะสำเร็จกันทุกราย ดังนี้

๑. ตั้งเป้าหมาย แต่ละคนมีเป้าหมายไม่เหมือนกัน ต้องคิดให้ได้ว่าเป้าหมายของเรานั้นต้องใช้งบประมาณเท่าไร และอย่าลืมคำนวณเผื่อเงินเลี้ยงชีพตลอดชีวิตที่เหลือไว้ด้วย

๒. เริ่มเสียแต่วันนี้

ถ้าวันนี้ที่ทำงานช่วยออมเงินให้แล้ว (มีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ) เราอาจจะออมเงินเพิ่มเองบ้าง แต่ถ้ายังไม่มี ยิ่งต้องออมเองให้มากขึ้น

๓. รู้จักกับเครื่องมือการลงทุน เช่น พันธบัตร เงินฝาก หุ้น กองทุนรวม ฯลฯ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ จะทำให้เงินของเราออกงอกเงยมากขึ้น ศึกษาให้ดี แล้วนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์

๔. รู้ขีดจำกัดความเสี่ยงของตัวเอง คนที่ใกล้เกษียณ อายุราชการ ควรนำเงินส่วนใหญ่ฝากไว้ในที่ปลอดภัย อย่าคิดเสี่ยงผลตอบแทนสูง ๆ แต่ถ้าเป็นคนชอบเสี่ยงอาจจะเพิ่มเงินลงทุนในหุ้นอีกนิดหน่อย

๕. กระจายความเสี่ยงไปในที่ต่าง ๆ ไม่ควรเอาเงินทั้งหมดลงทุนในที่ ๆ เดียว ควรกระจายลงหลาย ๆ แห่ง นอกจากพันธบัตร หุ้นแล้ว ควรนึกถึงการลงทุนในกลุ่มธุรกิจต่าง ๆ ด้วย

๖. ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ เพราะเวลามีส่วนช่วยให้เงินลงทุนเพิ่มขึ้นได้มากกว่าที่คิดด้วยเงินเริ่มต้นเท่ากัน อัตราผลตอบแทนเท่ากันในระยะเวลาออมที่นานกว่าไม่กี่ปี อาจทำให้เงินต้นงอกเงยเพิ่มมากกว่า ๒ เท่า

๗. ต้องอดทน อย่าท้อแท้ถ้าผลตอบแทนจากการลงทุนยังไม่ออกมาทันตาเห็น

๘. ทำตามแผนที่วางไว้ ถ้าตั้งใจว่าปีนี้จะต้องออมเงินให้ได้เดือนละ ๑,๐๐๐ บาท ก็ต้องเก็บเงิน ๑,๐๐๐ บาท มาออมอย่างที่ตั้งใจไว้

๙. อย่ายืมเงินตัวเอง ไม่ได้หมายความว่าต้องไปยืมเงินคนอื่น แต่หมายความว่าอย่าพยายามแตะเงินออมก้อนนี้ เพราะมันคืออนาคตของคุณ

๑๐. สำนวณบัญชีเงินออมของตัวเองทุกปี ระยะเวลา ๑ ปี เป็นช่วงเวลาที่กำลังพอดีสำหรับดูแผนการออมเงินของตนเองว่าเป็นไปตามเป้าหมายหรือไม่ ✕

อีต๊อด..เหมือนเดิม

ในการประชุมครั้งหนึ่งในก้าวย่างฯ ครูผู้สอนได้เล่าให้ฟัง

ครู : ตอนเข้าร่วมโครงการใหม่ ๆ ดิฉันอีต๊อดใจมาก...ผ.อ. ของดิฉันเป็นคนเจ้าระเบียบและไม่ยอมที่จะเข้าใจเด็ก ขัดแย้งกันเป็นประจำ เลยชวนเข้ามาทำโครงการก้าวย่างด้วยกันซะเลย

ผู้เข้าร่วม : แล้วเป็นไง ตอนนี้

ครู : หนักเข้าไปใหญ่ ตอนนี้มีครูอีต๊อดกันทั้งโรงเรียน เพราะ ผ.อ. ชอบบ่นครูว่าทำมา้ย ทำไม ครูเราถึงไม่เข้าใจเด็กกันบ้างเลย บ่นทุกวัน เอ้ออีต๊อดเหมือนเดิม

หนุ่มเมืองราด

ขอขอบคุณ
กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ที่เอื้อเฟื้อข้อมูล

100!
ก้าวย่าง

คอลัมน์ 'สอรัก... สลักใจ' เป็นคอลัมน์ตอบจดหมาย (และจดหมายอิเล็กทรอนิกส์) เรื่องเพศ เรื่องเซ็กส์ และเรื่องความสัมพันธ์ทั่วไป 'น้ำสมเสร็จ' ขอเชิญชวนทุกท่าน 'ร่วม' กันตามคำถาม ในคอลัมน์ 'สอรัก... สลักใจ' คำถามที่ได้รับการตีพิมพ์ จะได้รับของรางวัลจากโครงการ 'ก้าวอย่าง' ตามความเหมาะสมและตามฤดูกาล (พูดเหมือนจะเป็นผลไม่ยังไม่ทราบ) ส่งคำถามมาที่ น้ำสมเสร็จ ณ สวรรค์ชั้นเจ็ด reachthe7thheaven@yahoo.com หรือโครงการก้าวอย่างฯ องค์การแพธ ๓๗/๑ ถนนเพชรบุรี ๑๕ กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐ นะครับ คำถามประจำฉบับนี้ รวบรวมมาจากทีมงานของก้าวอย่างฯ ครับ

ถาม :

is it ok? to be a Chao Shoo Man (แปลว่า เป็นผู้ชายเจ้าชู้ ... โอเคไหมครับ?) thanks

ตอบ :

คำถามประเภทนี้ ขึ้นอยู่กับถามใคร ถ้าถามผมนะโอเค เพราะผมไม่ได้เป็นอะไรกับคุณคำถามเรื่องเป็นผู้ชาย เจ้าชู้ได้ปะ? เนี่ย ต้องถามคนที่คุณมีความสัมพันธ์ ด้วยครับ อย่าถามคนที่ไม่เกี่ยวข้องกับคุณ เพื่อหาเหตุผลในการเป็นคนเจ้าชู้

ถาม :

ทำไมเราจึงต้องพูดกันเรื่อง 'คู่' เราถูกถามมาตลอดว่า เมื่อไรถึงจะมีแฟน เสียที ทั้งที่จริง ๆ อยู่คนเดียวก็มีความสุขได้หุ่อดี มาวันนี้ ก็ดันไปตกหลุมรักคนที่เขามีคู่ไปแล้ว ผลสุดท้าย เรื่องของ 'คู่' มันทำลายความสัมพันธ์เสมอ แล้วเมื่อไรเราจึงจะเลิกเชื่อและยอมจำนนว่า รักเดียวใจเดียว หรือ ผัวเดียวเมียเดียว สามารถช่วยจัดระเบียบสังคมได้...กันเสียที

ตอบ :

คำถามของคุณนั้นค่อนข้างซับซ้อน และออกจะทำให้ผมสับสนในความเข้าใจที่มีต่อเรื่องราวของคุณอยู่พอสมควร ประเด็นแรก คุณถามคำถามเรื่องคนเราต้องมีคู่หรือเปล่า ประเด็นที่สอง คุณกลับไปพยายามมีคู่กับคนอื่น ซึ่งทำให้ผมออกจะงงว่า ตกลงประเด็นที่คุณสงสัยนั้นมันเป็น เรื่องของการมีคู่ หรือเป็นเรื่องที่คุณไปทำลายความสัมพันธ์ของคู่คนอื่นเขา干嘛

สังคมปัจจุบันเป็นสังคมที่แปลกเอาการ ด้วยว่าตัวหนึ่งพยายาม
ให้เรามีความเป็นตัวตนของเราเอง แต่ขณะเดียวกันก็พยายามบอกว่า
การมีตัวตนของเรานั้นจะไม่สมบูรณ์หากไม่มี 'คู่'

เราจึงต้องอยู่ในสภาวะของการอยู่คนเดียว และร่ำร้องหาอีกส่วนหนึ่งของเรายู่ตลอดเวลา เหมือนกับเพลงน้ำเน่า
และโฆษณาบ้าน รถ และของบริโภคจำนวนมาก ที่มีใช้มีขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของเราอย่างเดียว แต่อาจจะ
ตอบสนองความต้องการแก่คนที่เรารัก หรือ สร้างความสนใจแก่คนอื่น ๆ รอบ ๆ ตัวเรา

โครงสร้างของระบบ 'หนึ่งบวกหนึ่ง' ที่ลงหลักปักฐานมานานพอสมควรนั้นยากต่อการจัดระเบียบ
สังคมอยู่พอสมควร และประเด็นที่น่าสนใจก็ไม่ได้อยู่ที่การพิสูจน์ว่าระบบหนึ่งบวกหนึ่ง (คือทำให้เป็นหนึ่งแล้วบวก
ไปอีกหนึ่ง) นั้นเพ็งมีมาไม่เกินร้อยกว่าปี

แต่น่าจะอยู่ที่การเปิดโปงให้เห็นว่า ระบบหนึ่งบวกหนึ่งนั้นมีต้นทุน
ของมันพอสมควร และบางครั้งสังคมก็ไม่ได้สนใจแบกรับต้นทุนของการมีระบบ
หนึ่งบวกหนึ่งสักเท่าไร แต่กลับผลักดันให้คนอย่างเรา ๆ ต้องแบกรับต้นทุนของ
ระบบหนึ่งบวกหนึ่งเอง

การที่เราไม่สามารถประพฤติตัวได้ตามระบบหนึ่งบวกหนึ่ง
จึงไม่น่าจะเป็นเพียงเรื่องของประเด็นทางศีลธรรมแต่เพียง
อย่างเดียว หากแต่อาจเป็นเรื่องของลักษณะความไม่เป็นธรรมชาติ
(แต่ถูกสร้างให้กลายเป็นธรรมชาติ) ของระบบหนึ่งบวก
หนึ่งก็อาจเป็นไปได้

แต่คุณต้องตอบให้ผมให้ได้ด้วยนะว่า การที่คุณตกหลุมรัก
ใครสักคนนั้น ไม่ใช่เรื่องแค่การตอบสนองความต้องการของ 'ตัว' คุณในแบบ 'หนึ่งบวกหนึ่ง' เช่นกัน

หมายเหตุ: เร็ว ๆ นี้มีการเปิดเผยผลการวิจัยฉบับหนึ่งว่าด้วยเรื่องของนกเปิดน้ำ ซึ่งเชื่อว่ามันเชื่อสัตย์ต่อกัน
งานวิจัยฉบับนั้นพบว่า นกเปิดน้ำก็ไม่ได้เชื่อสัตย์ดังความเชื่อโบราณ

เฮ้อ ... คนทอนคน อยากเชื่อสัตย์ก็ต้องอ้างนกเปิดน้ำ ✕

MT ลำปาง พาเที่ยว เมืองรถม้า

เมื่อให้อ่อยชื่อที่เที่ยว และที่กินถิ่น
ลำปาง ประมาณว่าเพื่อสนองตาและท้อง
ล่ะก็ ในความคิดของข้าเจ้า ที่เที่ยวที่โดน
ใจสุด ๆ คือ วัดโหล่หิน วัดเล็ก ๆ เก๋แก่
ที่คนลำปางแท้ ๆ บางคนอาจยังไม่เคยไป
เยี่ยมชม (สาบานได้)

วัดนี้อยู่ที่ตำบลโหล่หิน ในวัดมี
วิหารขนาดเล็ก ฝีมือช่างเชียงตุง ศิลปะ
แบบล้านนา ลวดลายแพรวพราว ด้านหลัง
วิหารมีเจดีย์บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ
ของพระพุทธเจ้า

นอกจากนั้น ยังมีกุฏิโบราณเป็น
เครื่องไม้แบบชั้นเดียว หลังคาหน้าบัน
ประดับลวดลายแกะสลักเก๋แก่มาก
แต่ปัจจุบันเริ่มทรุดตัวเอียงลงเล็กน้อย

ทั้งวิหาร เจดีย์ และกุฏิถูกล้อมรอบด้วยกำแพงที่เรียกว่าภาษาพัง
แล้วเพราะหว่า 'กำแพงล้อมเขตพุทธาวาส' โดยกำแพงจะล้อมทั้งสี่ทิศ
ด้านตรงประตูทางเข้าเรียกว่า 'ซุ้มประตูโขง' ก่ออิฐถือปูน ประดับประดา
ด้วยรูปสัตว์นาคานาชนิด แม้จะแตกหักสลายไปบ้างตามอายุของวัดดู แต่ก็
ยังคงความสวยงามอยู่

บริเวณด้านนอกกำแพงทางด้านใต้ เป็นสถานที่เก็บคัมภีร์โบราณ
เรียกว่า 'โรงธรรม' ซึ่งเก็บคัมภีร์โบราณมากถึง ๓,๓๑๕ ผูก โดยเก็บไว้ใน
ตู้อย่างดี

ขอแถมเป็นความรู้ให้คุ้ยทัбыามพาเพื่อนไปเที่ยวอีกหนึ่งนิดว่า
วัดโหล่หินนี้ เคยใช้เป็นที่ถ่ายทำฉากหนึ่งในภาพยนตร์เรื่องสุริโยทัย
นอกจากนั้น โรงแรมชื่อดังในเชียงใหม่ก็จำลองแบบวัดขนาดกะ
เหมือนทุกเม็ดไปทำเป็นโรงแรมจนมีคนออกมาทักท้วงถึงความ
ไม่เหมาะสม กลายเป็นข่าวบนหน้าหนังสือพิมพ์ไปทั่วนั่นเอง

หากใครอยากไปเที่ยวชมวัด รับรองได้ ถนนหนทางดีมาก ใช้เส้น
ทางผ่านเข้าไปในตัวอำเภอเกาะคา ซ้ายมือเป็นโรงงานน้ำตาลเกาะคา
ข้ามแม่น้ำวัง ขวามือเป็นที่ว่าการอำเภอเกาะคา จากนั้นจะพบสามแยก
วัดใจ เลี้ยวขวาตรงไป วัดจะห่างจากที่ว่าการอำเภอเกาะคา ประมาณ ๖

กิโลเมตร หรือถ้าไปไม่ถูก ถามชาวบ้าน
แถวนั้นดูก็ได้

ชมวัดเสร็จ ต้องแวะชิมส้มตำ
เจ้าเด็ดชื่อ 'ส้มตำแยกหน้า' ซึ่งอยู่ก่อนถึงวัด
แม่ค้าทำเป็นถุงแขวนไว้ตามฝาบ้าน
ใครขับรถผ่านใครกินก็จอดซื้อ เพราะไม่มี
โต๊ะให้นั่ง จึงเหมาะซื้อเป็นของฝาก รายการ
อาหารมีทั้งส้มตำปู ปลาจ๋า ตำไทยใส่ปู
ภายในถุงมีน้ำสำหรับปรุง ส้มตำ ๑ ถุง
มะละกอขูดแล้ว เครื่องปรุง เป็นกึ่งแห้ง
ถั่วลิสงคั่ว มะนาว มะเขือเทศ สนนราคา
ถุงละ ๓๐ บาท ถุงหนึ่งแบ่งกินกันได้
๕-๗ คน หลายท่านติดใจขนาดหนัก
แน่ละที่ร้านนี้เปิดขายมา ๒๐ กว่าปีแล้วนี่ ✕

วัดโหล่หินนี้ เคยใช้
เป็นที่ถ่ายทำฉาก
หนึ่งในภาพยนตร์
เรื่องสุริโยทัย

(๑) เต็มแขวนเรียงรายนี่แหละส้มตำ

(๒) บ้ายร้านเด่นชัด ก่อนถึงวัดโหล่หิน

(๓-๔) ลวดลายวิจิตรบรรจงเกินบรรยายของวัดโหล่หิน

ถามเท่าไรๆ เด็กก็ไม่ตอบสักที

คุณครูส่วนใหญ่คงรู้ถึงหัวใจของการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมแล้วว่า ต้องประกอบด้วยทักษะต่างๆ เช่น การฟัง การตั้งคำถาม การจับประเด็นเชื่อมโยงข้อสรุปร่วมกัน

พอได้ลงมือ 'ทำจริง' หลายคนกลับเจอภาวะหนักคำถามไม่ออก จับประเด็นเพื่อเชื่อมโยงสู่การสรุปไม่ได้

ที่จริงแล้ววิธีการตั้งคำถามที่เปิดโอกาสให้เด็กแสดงความเห็นอย่างเต็มที่ ไม่ได้เป็นเรื่องที่ยากเท่าใดนัก

เช่น พิจารณาจากคำถามที่ดูเหมือน 'จับจ้อย' นั้น ถ้าเราถามถูกจังหวะล่ะก็ จะกลายเป็นสิ่งมีค่ายิ่งจนประเมินไม่ได้เสีย จนมีคำพูดกันในวงการว่า 'คำถามคืออำนาจ'

เช่นเดียวกับคำถามที่ใช้ในการเล่น 'แล่นน้ำ' ก็เพื่อให้ได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ว่า หนึ่ง ให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องการแพร่ระบาดของเชื้อเอชไอวีทางเพศสัมพันธ์ สอง ให้ผู้เรียนสามารถประเมินโอกาสเสี่ยงของตนเองต่อการติดเชื้อเอชไอวีในวิถีชีวิตสาม ให้ผู้เรียนเห็นทางเลือกในการป้องกัน/ลดโอกาสเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี

ดังนั้น คำถามสำคัญที่เราพลาดไม่ได้เลย คือ

- นักเรียนคิดว่าการแล่นน้ำหมายถึงอะไร
- คนที่เป็นอาสาสมัครกับคนส่วนใหญ่มีความเหมือนและแตกต่างกันอย่างไร

- นักเรียนคิดว่าคนทั้งสองกลุ่มนี้ ใครมีโอกาสเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์กว่ากัน
- เราจะรู้ได้อย่างไรว่าใครมีเชื้อเอชไอวี/เอดส์บ้าง

เอดส์บ้าง

- นักเรียนคิดว่าเพราะอะไร เชื้อเอชไอวี/เอดส์จึงแพร่ระบาดได้รวดเร็ว และจากการเล่นแล่นน้ำ สาเหตุที่ทำให้ติดเชื้อคืออะไร

- ใครมีโอกาสที่จะทำพฤติกรรมเสี่ยงอย่างนี้ได้บ้าง

คำถามประเภทนี้เรียกว่า คำถามปลายเปิด หากต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เพื่อจะได้ยินคำตอบของคำถามสุดท้าย ด้วยเสียงดังลั่นห้องจากผู้เรียนว่า 'เราทุกคนค่ะ / ครับ'

ฉบับหน้า จะนำเคล็ดลับเกี่ยวกับการสรุปประเด็นมาแลกเปลี่ยน เพื่อเรียนรู้กันและกัน

ขอพลังจงอยู่กับคุณครูทุกคนค่ะ ✕

ตัวอย่างคำถามปลายเปิด

- มีโอกาสเป็นไปได้ไหม ที่ • ผู้เรียนสามารถทำได้หรือไม่ เพราะอะไร
- ถ้าสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นได้ต้องประกอบด้วยอะไรบ้าง • จะเกิดอะไรขึ้น ถ้าผู้เรียนยังทำมันต่อไป
- ผู้เรียนรู้ได้อย่างไรว่าต้องทำเช่นนั้น • มีอะไรบ้างที่จะหยุดผู้เรียนไม่ให้ทำสิ่งนั้นในเวลานั้น
- อะไรที่ทำให้เกิดปัญหา • อะไรที่ทำให้แก้ปัญหานั้น

คนส่วนใหญ่มักจะคิดว่าการ์ตูนโป๊ เป็นความบันเทิงที่ไม่มีเนื้อหา แต่เน้นที่ภาพเป็นหลัก แต่เอาเข้าจริง กลับไม่ใช่ เพราะความโป๊ไม่ได้มาอย่างฉาบฉวย ต่อไปนี้ คือตัวอย่าง การ์ตูนวาบหวิวที่ได้รับความนิยมในหมู่วัยรุ่น

เนื้อหรงใน 'การ์ตูนโป๊'

'Love hina' ผลงานของเคน อาคาบัตซึ เป็นเรื่องของเคทาโร่ หนุ่มน้อยที่ไปขออาศัยกับคุณยายที่เป็นเจ้าของ 'หอพักสตรี' ในช่วงตีวหนังสือเตรียมสอบเอ็นท์ การ์ตูนเรื่องนี้เป็นที่นิยมของเยาวชนในช่วงเครียด ๆ ของการสอบเอ็นท์เมื่อปีที่แล้ว

'มาเฟียที่รัก' โดยชินโจ มายู เป็นเรื่องของคุรุมิ สาว มปลายได้พบกับ ฮังหลง ยากูซ่าที่มีอิทธิพล ฮังหลง เติบโตมากับอำนาจและความรุนแรงมาตลอด ทำให้คุรุมิไม่ค่อยมีความสุข

อีกเรื่องของเคนคือ 'เนกิมะ' เป็นเรื่องของพ่อมดน้อยวัย ๑๐ ปี ได้รับมอบหมายให้ไปสอนหนังสือที่โรงเรียนมัธยมสตรีล้วนแห่งหนึ่ง เขาเป็นที่ชื่นชอบของนักเรียนหญิง

'ลิลิมุ KISS' โดย มิซึกิ คาวาซึตะ เป็นเรื่องของลิลิมุปีศาจสาว ดำรงอยู่ได้ด้วยการจูบชายหนุ่มเพื่อสูบเอาพลังชีวิต เพื่อไม่ให้ลิลิมุไปก่อความเดือดร้อนให้คนอื่น ทาคายะคุงจึงให้จูบแก่ลิลิมุทุกวัน แล้วเธอก็สัญญาว่าจะไม่จูบกับใครนอกจากเขาคนเดียว

ทั้งหมดนี้ มีทั้งโป๊แบบชื่อ ๆ เช่น ลมพัดกระโปรงเปิด ฯลฯ กับกรณีโป๊สถานการณฺ์ เช่น ใช้อารมณ์โกรธเข้าชินใจ หรือเป่ายี่งจูบถอดทีละชิ้น ฯลฯ นอกจากนี้ยังมีการ์ตูนเกย์ ทั้งประเภทหญิงหญิง และชายชาย โดยเฉพาะการ์ตูนชายรักชาย นั้น จะมีเยอะมาก

การอ่านการ์ตูนโป๊ คนอ่านน่าจะรู้สึกผิดน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับหนังสือโป๊ หนังสือโป๊ที่เป็นคนแสดงจริง ๆ เพราะการ์ตูนโป๊ เป็นเรื่องจินตนาการ และเอนเอียงไปทางความบันเทิงที่ครบรสมากกว่าที่จะ 'อล่างฉ่าง' คนที่คิดอยากอ่านเรื่องโป๊อย่างเดียว แล้วมาอ่านการ์ตูน นอกจากจะอ่านไม่สนุกแล้วยังไม่สมอารมณ์หมายด้วย

เป้าหมายของวัยรุ่นที่อ่านการ์ตูนโป๊ ไม่ใช่แค่อยากเห็นเรื่องโจ่งครึม แต่เพราะในเวลาปกติไม่ค่อยมีโอกาสได้คุยเรื่องเซ็กส์ จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่คนที่เข้าสู่วัยเจริญพันธุ์ จะแสวงหาข้อมูลรอบตัวและที่อยากรู้ยิ่งกว่า คือ คนอ่านคนอื่นเขาได้รู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องเพศ

การอ่านการ์ตูนโป๊ให้รื่นรมย์ ต้องอ่านเอาเนื้อเรื่องเป็นงานหลัก ให้จินตนาการพาไป ตูลายเส้น ดูเนื้อหา ส่วนที่โป๊ผ้าหลุด โจ่งครึมนั้น ถือเป็นของหวาน นั่นคือ อ่านเรื่องสนุกแล้วแถมชินโป๊ ย่อมดีกว่าอ่านเรื่องโป๊ทั้งดุ้น ภูมิคุ้มกันของคอการ์ตูนจึงเป็นสิ่งที่เรียกว่า 'ความเบื่อง่าย'

วัยรุ่นคอการ์ตูน เขาอ่านกันแบบนี้ ใครไม่รู้โฉบมาอ่านแบบใจไม่บริสุทธิ์ ต้องระวังใจเตลิดจินตนาการไปไกล จนแยกไม่ออก ระหว่าง 'จินตนาการ' กับ 'ความจริง' ✕

หึ่งห้อยน้อย นำโชค

หึ่งห้อย

แหม ตอนนีไฟท้ายของหึ่งห้อยส่องแสงเรืองรองเจิดจ้า ไม่ใช่เพราะว่าอยู่ในฤดูหาคู่หรอกนะท่านผู้อ่าน (หึ่งห้อยนะหมดหวังกับเรื่องรัก ๆ ใคร่ ๆ ไปหลายพรรษาแล้ว เศร้า!) แต่เป็นเพราะหึ่งห้อยเบิกบานใจที่ได้รับเชิญให้มาเป็นผู้หาคำถามเพื่อทำขงปัญหาของเหล่าปัญญาชนทั้งหลาย ยิ่งไปกว่านั้น รางวัลที่เตรียมไว้ให้ผู้โชคดีที่ตอบคำถามได้ถูกใจหึ่งห้อยก็คือ แอน แอน แอนนนน **ตั๋วเครื่องบินไปกลับ กรุงเทพฯ - อุดรธานี ๑ รางวัล ๒ ที่นั่ง**

บรรณาธิการแจ้งว่า ก็เพื่อให้ท่านที่โชคดีได้มีโอกาสไปแลกเปลี่ยนความรู้ ดูงาน สานสัมพันธ์กับครุคนอื่น ๆ ที่อยู่ร่วมโครงการก้าวอย่างกันจะ ๆ ถึงพื้นที่

สำหรับรางวัลถัดไปก็คือ **เสือโปโลก้าวอย่างฯ ๑๐ รางวัล ๆ ละ ๑ ตัว**

ริบ ๆ ๆ ๆ ทรี ริบ ๆ ๆ ๆ ทรี

อ้าว ูรูรางวัลแล้วก็ต้องมาดูกันสิว่าคำถามที่จะถามท่านผู้อ่านที่รักของหึ่งห้อยน้อยคืออะไร

คำถามมีอยู่ว่า ท่านคิดว่าเยาวชนคนรุ่นใหม่ในหัวใจของท่านคือใคร กรุณาเอ่ยมาเพียงชื่อเดียว พร้อมให้เหตุผล

อ๊ะ ๆ ไม่จำเป็นหรอก ว่าต้องเป็นคนดี เยาวชนคนนั้นอาจจะเป็นลูกศิษย์ ลูกบุญธรรม ลูกในไส้ หรือลูกเพื่อนบ้านก็ได้ เหตุผลของใครที่บรรยายได้ถูกใจ หึ่งห้อยจะบินพารางวัลไปให้ถึงเรือนเลขจ้า X

รับส่งคำตอบกันเข้ามาไว ๆ ที่ "หึ่งห้อยน้อยนำโชค" องค์กรแพธ ๓๗/๑ ถนนเพชรบุรี ๑๕ กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐ โทรสาร ๐-๒๖๕๓-๗๕๖๘ อีเมลล์ ksattay@path.org **หมดเขตวันที่ ๑๕ พฤษภาคมนี้**

อยากถาม? แลก อย่าช้า...

ใจรัก

ทีมงานก้าวอย่างฯ

ติดตามให้กำลังใจอย่างยิ่งยวด ตีมากที่เริ่มมีเสาคความคืบหน้าโครงการในบอเกล้าก้าวทกในเว็บไซต์ teenpath.net เสนอให้เลิกกิจกรรมให้หลากหลายกว่านี้ เข้าใจว่าทำเยอะ แต่ชื่ก็ยงเส้าหรือใจ

โครงการก้าวอย่างอย่างเข้าใจนี้จะทำไปอีกนานไหม เห็นว่าเป็นโครงการ ๒ ปี แปลว่าหมด ๒ ปีก็จะเลิกหรือเปล่า แล้วทำ ๆ มาเนี่ยได้อะไรอย่างทีคิดที่หวังไว้บ้างหรือยัง ส่วนเราอยู่แถว ๆ นี้ ทำอะไรได้ก็จะช่วยท่านะ

คุณเทวีใจจร

ก้าวอย่างฯ จะได้อายุโหม

แหม...ดีใจ มีคนติดตามอ่านละเอียด ทีมงานก้าวอย่างฯเริ่มรู้ตัวและปรับตัวได้ (ชื่ก็ยงก็มีอยู่บ้าง แต่พยายามจะจัดการ) เอาเป็นว่าในทีมงานจะผลัดเปลี่ยนเวียนกันเส้า สิ่งที่เกิดขึ้นในโครงการฯ ให้หึ่งกันมากขึ้น

โครงการก้าวอย่างฯ เป็นโครงการ ๕ ปี แต่แบ่งเป็น ๒ ระยะ ขณะนี้คือ ๒ ปีแรก ซึ่งจะมีการประเมินผลและพิจารณาว่าจะได้ทำต่ออีก ๓ ปีหรือไม่ กลางปีนี้ก็รู้ซ้ำ

ถามว่าหมด ๒ ปีถ้าไม่ได้ต่อ จะเลิกไหม งานผลัดดันเรื่องเพศศึกษาเพื่อเยาวชน เริ่มแล้วคงไม่เลิกง่าย ๆ แน่ ๆ ที่สำคัญ ๒ ปีที่ผ่านมาเรายังมีพรรคพวกทั้งบุคคลและหน่วยงานที่จะ 'ไม่เลิก' กับเรามากขึ้นด้วย องค์กรภาคีที่เราชวนมาร่วมเส้นทางการก้าวอย่างฯ ก็เริ่มเป็นที่รู้จักกันในพื้นที่หรือท้องถิ่นนั้นว่าเป็นหน่วยงานวิชาการ หรือเป็นบุคคลากรที่สามารถสนับสนุนการทำงานเพศศึกษาให้เยาวชนได้ อันนั้น นับว่าเป็นผลงานอันโบว์แดงที่ทีมงานแอบภูมิใจอันหนึ่งของการทำโครงการนี้ทีเดียว เรื่องอื่น ๆ จะเก็บไปตอบในบอเกล้าก้าวทกนะ ชอบคุณเส้าหรับกำลังใจ

ปล... คำถามหรือจดหมายที่ส่งเข้ามาและได้เลือกลงคอลัมน์นี้จะมีของฝากแนว ๆ 'สังวาสสาระ' ส่งไปให้ถึงบ้านเลข... X

สิบคำศัพท์กะเทยที่คุณควรรู้

ม็องค์ ใช้เรียกเพื่อนชายที่เป็นเกย์ เช่น อ๋อ! นายคนนั้นดูดีมากเลยเจ ไม่น่าเชื่อว่าจะเป็นคนม็องค์เหมือนพวกเรา

มีนเค ผู้ชายมากลสะลางตางนเกิดอาการมีน เช่น เมื่อคืนขึ้นไปเต้นซัมา รอบข้างมีแต่ผู้ชาย ชื่นนะรู้สึกมีนเคเป็นอย่างมาก

กุงนาง กะเทยที่สวยกว่าผู้หญิง เช่น อาย... ค่ะอาย เมื่อบานไปเที่ยวคาบาเร่ทำมัยฉันถึงสวยเท่าพวกกุงนางนั้นไม่ได้นะ

ซุงแหล อาการขึ้นสูงของตอแหล เช่น เธออยากมาซุงแหลกับฉันได้ไหมใคร ๆ เค้าก็รู้กันหมดแล้วว่าเธอนะเป็นคนยังงี้

ก้ามปู เกย์ที่เล่นกล่อม เช่น อ๋อ!! เธอดูพอก้ามปูคนนั้นสิ หุ่นอย่างนี้ขึ้นชอบจังเลย ทาจะแรงดีไม่มีตก

เซ็ง ออกไปสนุกสนาน เช่น จะนั่งอีกนานมัยเหี้ยหน้าเบือจะตาย ไปเซ็งกันดีกว่านะ

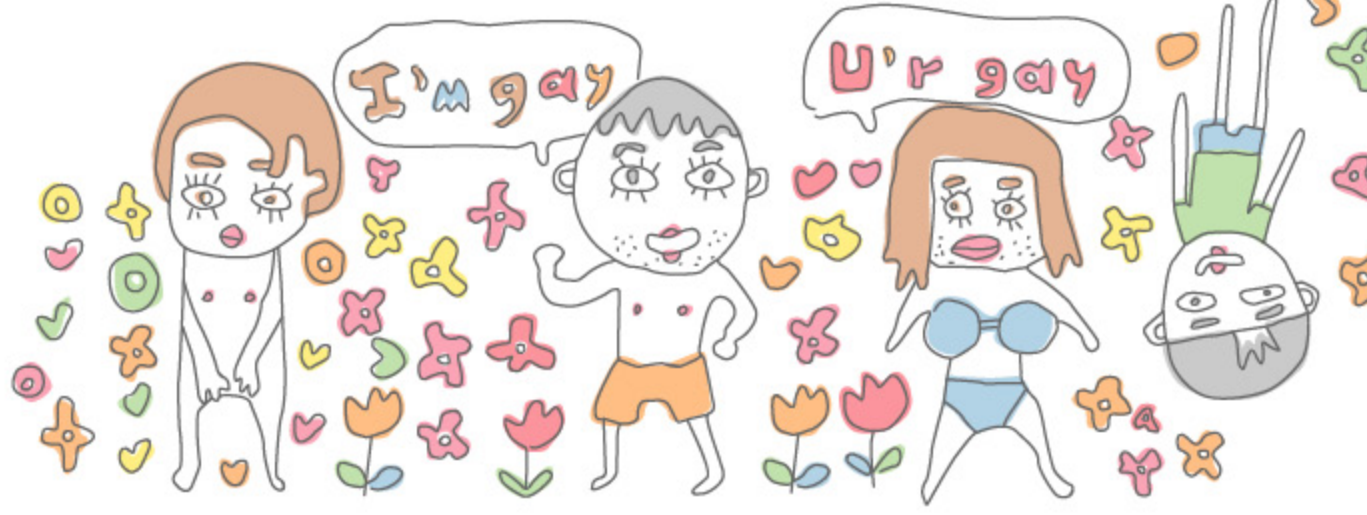
สะตือคว่น ไวในเรื่องเพศ เช่น เด็กสมัยนี้เห็นอยู่แต่มีัยมตันก็ไวใจไม่ได้นะพวกนั้นสะตือคว่นจะตาย

สวมชุดเกราะ ใส่ถุงยางอนามัย

เงือก กะเทยไม่สวย เช่น ด้าย หน้าเงือก อย่าหล่อนนะเธอที่อยากมีผิวหน้าเหมือนพี ดิ๊ก

ถอดชุดเกราะ ถอดถุงยางอนามัย เช่น วัยรุ่นสมัยนี้เวลามีเซ็กส์ไม่รู้จักสวมชุดเกราะเพราะบอกว่าแฟนไม่ชอบเวลาถอดชุดเกราะมีอะไรมันส์กว่าดูซี พอดิตเฮดส์ขึ้นมาก็ทำหน้าจ้อย

ดับทลุด กริยาที่เก็บอาการไม่อยู่ของพวกเกย์ เช่น ตอนแรกก็นึกว่าเป็นแมนจริง ๆ แต่พอเห็นผู้ชายหล่อ ๆ แค่นี้ดับทลุดเลยนะ

วันที่ 48

พรุ่งนี้ทำท่าจอดเรือ
สองทะเลในดีบ้านแล้ว
อย่าลืมทะเล กุ้ง ปลา รังนก
อย่าลืมทะเล...
พรุ่งนี้ทำท่าจอดเรือ...
อย่าลืมทะเล กุ้ง ปลา รังนก

